

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2015/2365

(2015. gada 25. novembris)

par vērtspapīru finansēšanas darījumu un atkalizmantošanas pārredzamību un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽³⁾saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽⁴⁾,

tā kā:

- (1) Pasaules finanšu krīze, kas sākās 2007.–2008. gadā, atklāja pārmērīgas spekulatīvas darbības, nopietnus trūkumus regulējumā, neefektīvu uzraudzību, tirgu nepārredzamību un pārāk sarežģītus produktus finanšu sistēmā. Savienība ir pieņēmusi virkni pasākumu, lai padarītu banku sistēmu stiprāku un stabilāku, tostarp nosakot stingrākas kapitāla prasības, noteikumus par labāku pārvaldību un uzraudzības un noregulējuma režīmiem, un lai nodrošinātu to, ka finanšu sistēma izpilda savu lomu kapitāla novirzīšanā reālās ekonomikas finansēšanai. Šajā kontekstā izšķiroša nozīme ir arī panākumiem, kas gūti, veidojot banku savienību. Tomēr krīze ir parādījusi arī vajadzību uzlabot pārredzamību un uzraudzību ne tikai tradicionālajā banku nozarē, bet arī jomās, kurās notiek banku darbībām līdzīgas kredīstarpniecības darbības, kas pazīstamas kā paralēlā banku sistēma, kuras apmērs ir satraucošs un saskaņā ar veiktajām aplēsēm tas jau atbilst pusei no regulēto banku sistēmas. Jebkura nepilnība šajās darbībās, kuras ir līdzīgas kredītiestāžu veiktajām, potenciāli var negatīvi ietekmēt pārējo finanšu sektoru.

⁽¹⁾ OV C 336, 26.9.2014., 5. lpp.

⁽²⁾ OV C 451, 16.12.2014., 59. lpp.

⁽³⁾ OV C 271, 19.8.2014., 87. lpp.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta 2015. gada 29. oktobra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2015. gada 16. novembra lēmums.

- (2) Savā darbā, lai ierobežotu paralēlo banku sistēmu, Finanšu stabilitātes padome (FSP) un Eiropas Sistēmisko risku kolēģija (ESRK), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1092/2010⁽¹⁾, ir identificējušas riskus, kādus rada vērtspapīru finansēšanas darījumi ("VFD"). VFD rezultātā var palielināties sviras efekts, procikliskums un savstarpējā saistība finanšu tirgos. Jo īpaši pārredzamības trūkums saistībā ar VFD izmantošanu ir traucējis regulatoriem un uzraudzītājiem, kā arī ieguldītājiem pareizi izvērtēt un uzraudzīt attiecīgos banku darbībām līdzīgo darbību riskus un savstarpējās saistības līmeni finanšu sistēmā laikposmā pirms finanšu krīzes un tās laikā. Ņemot vērā iepriekš minēto, FSP 2013. gada 29. augustā pieņēma politikas satvaru ar nosaukumu "Paralēlās banku sistēmas pārraudzības un regulējuma stiprināšana" ("FSP politikas satvars"), lai novērstu paralēlo banku sistēmu radītos riskus saistībā ar vērtspapīru aizdevumu un repo darījumiem, ko 2013. gada septembrī apstiprināja G20 valstu un valdību vadītāji.
- (3) FSP 2014. gada 14. oktobrī publicēja tiesisko regulējumu diskontiem par nodrošinājumu tādiem VFD, kuru tīrvērtē nenotiek centralizēti. Gadījumā, ja nenotiek tīrvērtē, šādas darbības rada ievērojamus riskus, ja nav pienācīga nodrošinājuma. Pārredzamības uzlabošana attiecībā uz klientu aktīvu atkalizmantošanu būtu pirmais solis virzienā uz to, lai atvieglotu darījuma partneru spēju analizēt un novērst riskus, savukārt FSP līdz 2016. gadam plāno pabeigt darbu pie ieteikumu kopuma par diskontiem tādiem VFD, kuru tīrvērtē nenotiek centralizēti, nolūkā nepieļaut pārmērīgu sviras efektu un mazināt koncentrācijas risku un saistību neizpildes risku.
- (4) Komisija 2012. gada 19. martā publicēja Zaļo grāmatu par paralēlo banku sistēmu. Pamatojoties uz saņemtajām plašajām atsauksmēm un ņemot vērā starptautiskos notikumus, Komisija 2013. gada 4. septembrī izdeva Paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam ar nosaukumu "Paralēlā banku sistēma – vēršanās pret jauniem riska avotiem finanšu nozarē". Paziņojumā uzsvērts, ka VFD sarežģītais un neskaidrais raksturs rada grūtības identificēt darījumu partnerus un uzraudzīt riska koncentrāciju un ka tas arī rada pārmērīga sviras efekta veidošanos finanšu sistēmā.
- (5) Augsta līmeņa ekspertu grupa, ko vadīja *Erkki Liikanen*, 2012. gada oktobrī pieņēma ziņojumu par Savienības banku nozares struktūras reformu. Cita starpā tā apsvēra mijiedarbību starp tradicionālo un paralēlo banku sistēmu. Ziņojumā tika atzīti ar paralēlo banku sistēmas darbībām saistītie riski, piemēram, augsts sviras rādītājs un procikliskums, un tajā aicināts samazināt savstarpējo saistību starp bankām un paralēlo banku sistēmu, kas bija "inficēšanās" avots sistēmiskās banku krīzes laikā. Ziņojumā arī ierosināti konkrēti strukturāli pasākumi, lai novērstu atlikušos trūkumus Savienības banku nozarē.
- (6) Savienības banku sistēmas strukturālās reformas tiek izskatītas priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par strukturālajiem pasākumiem, ar ko uzlabo ES kredītiestāžu noturību. Tomēr strukturālu pasākumu noteikšana bankām varētu radīt situāciju, kad atsevišķas darbības tiek novirzītas uz mazāk regulētām jomām, piemēram, uz paralēlo banku sektoru. Tādēļ minētajam priekšlikumam būtu jāpievieno šajā regulā izklāstītās saistošās pārredzamības un ziņošanas prasības attiecībā uz VFD. Tādējādi šajā regulā izklāstītie regulas pārredzamības noteikumi papildina minēto priekšlikumu.
- (7) Šī regula ir atbilde uz nepieciešamību uzlabot vērtspapīru finansēšanas tirgu pārredzamību un līdz ar to arī finanšu sistēmas pārredzamību. Lai nodrošinātu līdzvērtīgus konkurences apstākļus un starptautisku konvergenci, šajā regulā tiek ievērots FSP politikas satvars. Ar to izveido Savienības regulējumu, saskaņā ar kuru datus par VFD var efektīvi paziņot darījumu reģistriem un informāciju par VFD un kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumiem atklāj ieguldītājiem kolektīvo ieguldījumu uzņēmumos. Šajā regulā iekļautajā VFD definīcijā nav ietverti atvasināto instrumentu līgumi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 648/2012⁽²⁾ izpratnē. Tomēr ir ietverti darījumi, kurus parasti dēvē par likviditātes mijmaiņas līgumiem un nodrošinājuma mijmaiņas līgumiem, kuri neietilpst Regulas (ES) Nr. 648/2012 atvasināto instrumentu līgumu definīcijā. Šo nepieciešamību pēc starptautiskas konverģences pastiprina varbūtība, ka pēc Savienības banku nozares strukturālās reformas tās darbības, ko pašlaik veic tradicionālās bankas, varētu migrēt uz paralēlo banku sektoru un aptvert finanšu un nefinanšu sabiedrības. Tādēļ šīs darbības regulatoriem un uzraudzītājiem var kļūt vēl mazāk pārredzamas, neļaujot tiem gūt pienācīgu pārskatu par riskiem, kas saistīti ar VFD. Tas tikai padarītu vēl ciešākas jau izveidojušās saites starp regulēto un paralēlo banku sektoru konkrētos tirgos.

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1092/2010 (2010. gada 24. novembris) par Eiropas Savienības finanšu sistēmas makrouzraudzību un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas izveidošanu (OV L 331, 15.12.2010., 1. lpp.).

(2) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 648/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, centrālajiem darījumu partneriem un darījumu reģistriem (OV L 201, 27.7.2012., 1. lpp.).

- (8) Izmaiņas tirgus praksēs un tehnoloģiju attīstība tirgus dalībniekiem ļauj izmantot tādas darbības, kas nav tradicionāli VFD, kā finansējuma avotu, likviditātei un nodrošinājuma pārvaldībai, kā peļņas palielināšanas stratēģiju, lai segtu īso pārdošanu vai dividenžu nodokļu arbitražai. Šādiem darījumiem varētu būt līdzvērtīga ekonomiskā ietekme, un tie varētu radīt riskus, kas līdzīgi VFD, tostarp procikliskumu, ko izraisa nepastāvīgās aktīvu vērtības un svārstīgums; termiņu vai likviditātes pārveidošanu, kas rodas, ilgtermiņa vai nelikvidus aktīvus finansējot ar īstermiņa vai likvidiem aktīviem; un finanšu sistēmas "inficēšanos", ko rada tādu darījumu ķēžu savstarpējā saistība, kuri ietver nodrošinājuma atkalizmantošanu.
- (9) Risinot jautājumus, kam pievērsta uzmanība FSP politikas satvarā, un reaģējot uz gaidāmajām pārmaiņām pēc Savienības banku nozares strukturālās reformas, dalībvalstis, domājams, pieņems atšķirīgus valsts līmeņa pasākumus, kas varētu radīt šķēršļus iekšējā tirgus pienācīgai darbībai un kaitēt tirgus dalībniekiem un finanšu stabilitātei. Turklāt tas, ka nav saskaņotu pārredzamības noteikumu, apgrūtina valstu iestāžu uzdevumu salīdzināt mikroliemeņa datus, kas saņemti no dažādām dalībvalstīm, un tādējādi izprast reālos riskus, kādus atsevišķi tirgus dalībnieki rada sistēmai. Tāpēc ir nepieciešams novērst šādu traucējumu un šķēršļu rašanos Savienībā. Tādējādi šīs regulas atbilstīgs juridiskais pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 114. pants, kuru interpretē atbilstīgi konsekventai Eiropas Savienības Tiesas judikatūrai.
- (10) Tāpēc jaunajos noteikumos par pārredzamību būtu jāparedz datu ziņošana par VFD, ko noslēguši visi tirgus dalībnieki – par to, vai tie ir finanšu vai nefinanšu struktūras, tostarp par nodrošinājuma sastāvu, par to, vai nodrošinājums ir pieejams atkalizmantošanai vai arī tas ir ticis atkalizmantots, par nodrošinājuma aizstāšanu dienas beigās un par piemērotajiem diskontiēm. Lai samazinātu papildu darbības izmaksas tirgus dalībniekiem, jaunajiem noteikumiem un standartiem būtu jābalstās uz esošo infrastruktūru, darbības procesiem un formātiem, kas ir ieviesti, lai par atvasināto instrumentu līgumiem ziņotu darījumu reģistriem. Minētajā sakarā Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei) ("EVTI"), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010⁽¹⁾, ciktāl iespējams un vajadzīgs, būtu jāsamazina pārklāšanās un jāizvairās no nekonsekvences starp tehniskajiem standartiem, kas pieņemti, ievērojot šo regulu, un tiem, kas pieņemti, ievērojot Regulas (ES) Nr. 648/2012 9. pantu. Šajā regulā izklāstītajam tiesiskajam regulējumam, cik iespējams, vajadzētu būt tādām pašām, kā noteikts Regulā (ES) Nr. 648/2012 attiecībā uz ziņošanu par atvasināto instrumentu līgumiem darījumu reģistriem, kuri reģistrēti šim nolūkam. Ar to būtu arī jādod iespēja darījumu reģistriem, kuri ir reģistrēti vai atzīti saskaņā ar minēto regulu, pildīt ar šo regulu paredzēto reģistru funkciju, ja tie atbilst konkrētiem papildu kritērijiem un ja tie ir pabeiguši vienkāršotu reģistrēšanas procesu.
- (11) Lai nodrošinātu EVTI pilnvaru noteikt sankcijas saskaņotību un efektivitāti, uz tirgus dalībniekiem, kurus aptver šīs regulas darbības joma, atsaucoties uz Regulu (ES) Nr. 648/2012, būtu jāattiecinā noteikumi par EVTI pilnvarām, kā noteikts minētajā regulā un kas attiecībā uz procedūras noteikumiem ir precizēti deleģētajos aktos, kuri pieņemti, ievērojot minētās regulas 64. panta 7. punktu.
- (12) Pienākums ziņot par VFD darījumu reģistriem nebūtu jāattiecinā uz darījumiem ar Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) dalībniekiem. Tomēr, lai nodrošinātu, ka regulatori un uzraudzītāji gūst pienācīgu pārskatu par riskiem, kas saistīti ar VFD, kuriem noslēgušas struktūras, ko tie regulē vai uzrauga, attiecīgajām iestādēm būtu jāattiecinā ECBS dalībniekiem būtu cieši jāsadarbības. Ar šādu sadarbību regulatoriem un uzraudzītājiem būtu jāvar izpildīt to attiecīgos pienākumus un pilnvaras. Šādi sadarbībai vajadzētu būt konfidencialai un balstītai uz attiecīgo kompetento iestāžu pamatotu pieprasījumu, un tā būtu jāsniedz tikai ar nolūku ļaut minētajām iestādēm pildīt savus attiecīgos uzdevumus, pienācīgi ņemot vērā principus un prasības attiecībā uz centrālās bankas neatkarību, un veikt savus pienākumus kā monetārājam iestādēm, tostarp veicot ar monetāro, valūtas maiņas kursu un finanšu stabilitātes politiku saistītas darbības, kuras ECBS dalībniekiem ir juridiskas tiesības veikt. ECBS dalībniekiem vajadzētu būt iespējai atteikties sniegt informāciju, ja tie ir iesaistījušies darījumos, pildot savus pienākumus kā monetārās iestādes. Tiem būtu jāpaziņo prasītajai iestādei par katru šādu atteikumu kopā ar atteikuma pamatojumu.
- (13) Informācija par riskiem, kas piemīt vērtspapīru finansēšanas tirgiem, būtu jāuzglabā centralizēti, un tai vajadzētu būt viegli un tiešā veidā pieejamai, *inter alia*, EVTI, Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Banku iestādei) ("EBI"), kas

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010 ⁽¹⁾, Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādei) ("EAAPI"), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010 ⁽²⁾, attiecīgajām kompetentajām iestādēm, ESRK un attiecīgajām ECBS centrālajām bankām, tostarp Eiropas Centrālajai bankai (ECB), tai veicot savus pienākumus kā vienotajam uzraudzības mehānismam saskaņā ar Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2013 ⁽³⁾, lai varētu identificēt un uzraudzīt finanšu stabilitāti apdraudošos riskus, kas saistīti ar regulēto un neregulēto struktūru veiktajām paralēlās banku sistēmas darbībām. Izstrādājot vai ierosinot pārskatīt regulatīvos tehniskos standartus, kas paredzēti šajā regulā, EVTI būtu jāņem vērā tehniskie standarti, kas pieņemti, ievērojot Regulas (ES) Nr. 648/2012 81. pantu, ar kuru reglamentē darījumu reģistrus attiecībā uz atvasināto instrumentu līgumiem, un minēto tehnisko standartu turpmākā attīstība. EVTI arī būtu jātiecas nodrošināt, lai attiecīgajām kompetentajām iestādēm, ESRK un attiecīgajām ECBS centrālajām bankām, tostarp ECB, būtu tieša un tūlītēja piekļuve informācijai, kas vajadzīga, lai tās varētu veikt savus pienākumus, tostarp pienākumus noteikt un īstenot monetāro politiku un veikt finanšu tirgu infrastruktūru uzraudzību. Lai to nodrošinātu, EVTI regulatīvo tehnisko standartu projektā būtu jāparedz noteikumi par piekļuvi šādai informācijai.

- (14) Jāievieš noteikumi par informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un jāstiprina palīdzības un sadarbības pienākumi, kas tām ir citai pret citu. Pārrobežu darbību pieaugošās aktivitātes dēļ kompetentajām iestādēm būtu savstarpēji jāsniedz attiecīgā informācija, kas vajadzīga to funkciju izpildei, lai nodrošinātu šīs regulas faktisko piemērošanu, tostarp piemērošanu situācijās, kad pārkāpums vai aizdomas par pārkāpumu var būt svarīgs iestādēm divās vai vairākās dalībvalstīs. Apmainoties ar informāciju, ir stingri jāievēro dienesta noslēpums, lai nodrošinātu nevainojamu minētās informācijas nosūtīšanu un īpašu tiesību aizsardzību. Neskarot valstu krimināltiesības vai nodokļu tiesības, kompetentajām iestādēm, EVTI, struktūrām vai fiziskām vai juridiskām personām, kas nav kompetentās iestādes un kas saņem konfidenciālu informāciju, tā būtu jāizmanto tikai savu pienākumu un funkciju pildīšanai. Tomēr tam nebūtu jāattur valsts iestādes, kas atbildīgas par sliktas pārvaldības novēršanu, kā arī par šādu gadījumu izmeklēšanu vai labošanu, no to funkciju veikšanas saskaņā ar valsts tiesību aktiem.
- (15) VFD plaši izmanto kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu pārvaldnieki efektīvai portfeļa pārvaldīšanai. Šāda izmantošana var ievērojami ietekmēt šo kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu darbības rezultātus. VFD var izmantot vai nu ieguldījumu mērķu izpildei, vai arī peļņas palielināšanai. Pārvaldnieki arī izmanto kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumus, kuru ietekme ir līdzvērtīga VFD ietekmei. VFD un kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumus kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu pārvaldnieki plaši izmanto, lai iesaistītos noteiktās stratēģijās vai lai palielinātu to peļņu. VFD un kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumu izmantošana varētu palielināt vispārējo kolektīvo ieguldījumu uzņēmuma riska profilu, taču to izmantojums nav pienācīgi atklāts ieguldītājiem. Ir ļoti svarīgi nodrošināt, lai ieguldītāji šādos kolektīvo ieguldījumu uzņēmumos varētu pieņemt apzinātus lēmumus un novērtēt kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu vispārējo riska un ienesīguma profilu. Izvērtējot VFD un kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumus, kolektīvo ieguldījumu uzņēmumam būtu jāapsver ne tikai darījuma juridiskā forma, bet arī būtība.
- (16) Ieguldījumi, kas veikti, pamatojoties uz nepilnīgu vai neprecīzu informāciju par kolektīvo ieguldījumu uzņēmuma ieguldījumu stratēģiju, ieguldītājiem var radīt būtiskus zaudējumus. Tādēļ ir ārkārtīgi svarīgi, lai kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi atklātu visu attiecīgo detalizēto informāciju, kas saistīta ar VFD un kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumu izmantošanu. Turklāt pilnīga pārredzamība kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu jomā ir īpaši būtiska, jo visi aktīvi, kurus izmanto VFD un kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumos, nepieder kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu pārvaldniekiem, bet gan to ieguldītājiem. Tāpēc pilnīga atklātība attiecībā uz VFD un kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumiem ir būtisks instruments, lai nodrošinātos pret iespējamām interešu konfliktiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1094/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/79/EK (OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņām, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenālo uzraudzību (OV L 287, 29.10.2013., 63. lpp.).

- (17) Jaunie noteikumi par VFD un kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumu pārredzamību ir cieši saistīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/65/EK ⁽¹⁾ un Direktīvu 2011/61/ES ⁽²⁾, jo minētās direktīvas veido tiesisko regulējumu, kas reglamentē kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu izveidi, pārvaldību un tirdzniecību.
- (18) Kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi drīkst darboties kā pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi (PVKIU), ko pārvalda PVKIU pārvaldības sabiedrības, vai kā PVKIU ieguldījumu sabiedrības, kuras saņēmuši atļauju saskaņā ar Direktīvu 2009/65/EK, vai kā alternatīvo ieguldījumu fondi (AIF), ko pārvalda alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldnieki (AIFP), kuri saņēmuši atļauju vai reģistrēti saskaņā ar Direktīvu 2011/61/ES. Ar šo regulu ieviestie jaunie noteikumi par VFD un kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumu pārredzamību papildina minēto direktīvu noteikumus, un tie būtu jāpiemēro papildus minēto direktīvu noteikumiem.
- (19) Lai ieguldītājiem dotu iespēju apzināties, kādi riski saistīti ar VFD un kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumu izmantošanu, kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu pārvaldniekiem periodiskos pārskatos būtu sīki jāziņo par visiem gadījumiem, kad tie izmanto minētās metodes. Esošie periodiskie pārskati, kas jāsagatavo PVKIU pārvaldības sabiedrībām vai PVKIU ieguldījumu sabiedrībām un AIFP, būtu vēl jāpapildina ar informāciju par VFD un kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumu izmantošanu. Sīkāk precizējot minēto periodisko pārskatu saturu, EVTI būtu jāņem vērā administratīvais slogs un īpatnības, kas piemīt dažādiem VFD un kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumiem.
- (20) Kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu ieguldījumu politika attiecībā uz VFD un kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumiem būtu skaidri jāatklāj pirms līguma noslēgšanas sagatavotajos dokumentos, piemēram, saistībā ar PVKIU – attiecīgajos prospektos un attiecībā uz AIF – pirms līguma noslēgšanas ieguldītājiem paziņojamajā informācijā. Ar to būtu jānodrošina, lai ieguldītāji izprastu un novērtētu attiecīgos riskus, pirms tie pieņem lēmumu par ieguldījumu konkrētā PVKIU vai AIF.
- (21) Nodrošinājuma atkalizmantošana nodrošina likviditāti un ļauj darījumu partneriem samazināt finansēšanas izmaksas. Tomēr tai ir tendence veidot sarežģītas nodrošinājuma ķēdes starp tradicionālo un paralēlo banku sistēmu, tādējādi radot riskus finanšu stabilitātei. Pārredzamības trūkums par to, kādā mērā finanšu instrumenti, kuri tiek piedāvāti kā nodrošinājums, ir tikuši atkalizmantoti, un par attiecīgajiem riskiem bankrota gadījumā var mazināt uzticēšanos darījumu partneriem un palielināt finanšu stabilitāti apdraudošos riskus.
- (22) Lai palielinātu pārredzamību attiecībā uz atkalizmantošanu, būtu jānosaka minimālās informācijas prasības. Atkalizmantošanai būtu jānotiek vienīgi tad, ja darījumu partneris, kas ir nodrošinājuma sniedzējs, ir skaidri informēts un ir sniedzis piekrišanu. Tādēļ atkalizmantošanas tiesības būtu jāatspoguļo tā darījumu partnera vērtspapīru kontā, kas ir nodrošinājuma sniedzējs, ja vien minēto kontu nereglamentē trešās valsts tiesību akti, kuros atkalizmantošanas atspoguļošanai paredzēt citi piemēroti līdzekļi.
- (23) Lai gan šajā regulā paredzēto atkalizmantošanas noteikumu darbības joma ir plašāka par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/47/EK ⁽³⁾ darbības jomu, ar šo regulu netiek grozīta minētās direktīvas darbības joma, bet tā drīzāk būtu jāskata papildus minētajai direktīvai. Nosacījumi, ar kādiem darījumu partneriem ir atkalizmantošanas tiesības un ar kādiem tie var īstenot šīs tiesības, nekādā veidā nedrīkstētu mazināt aizsardzību, kas līgumam par finanšu nodrošinājumu īpašumtiesību nodošanas veidā paredzēta saskaņā ar Direktīvu 2002/47/EK. Ņemot vērā minēto, jebkādiem pārredzamības prasību pārkāpumiem attiecībā uz atkalizmantošanu nebūtu jāietekmē valsts tiesību akti saistībā ar darījuma spēkā esamību vai sekām.
- (24) Šajā regulā paredzēti stingri noteikumi par informāciju, kas darījumu partneriem jāatklāj par atkalizmantošanu, un tiem nebūtu jāskar tādu nozaru noteikumu piemērošana, kas pielāgoti konkrētiem dalībniekiem, struktūrām un situācijām. Tāpēc šajā regulā paredzētie noteikumi par atkalizmantošanu būtu jāpiemēro, piemēram, kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem un turētājbankām vai ieguldījumu brokeru sabiedrības klientiem tikai tiktāl, ciktāl kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem vai klientu aktīvu aizsardzībai piemērojamā tiesiskajā regulējumā attiecībā uz atkalizmantošanu nav paredzēti vēl stingrāki noteikumi, kuri veido *lex specialis* un kuriem tiek piešķirta prioritāte salīdzinājumā ar šīs regulas noteikumiem. Jo īpaši šai regulai nebūtu jāskar noteikumi saskaņā ar Savienības vai valstu tiesību aktiem, kas ierobežo darījumu partneru spēju iesaistīties tādu finanšu instrumentu atkalizmantošanā, kuros darījumu partneri vai personas, kas nav darījumu partneri, ir snieguši par nodrošinājumu. Atkalizmantošanas prasību piemērošana būtu jāatliek uz sešiem mēnešiem pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas, lai darījuma partneriem sniegtu pietiekami daudz laika pielāgot savus nenokārtotos nodrošinājuma līgumus, tostarp jumta līgumus, un nodrošināt to, ka jaunie nodrošinājuma līgumi atbilst šai regulai.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/61/ES (2011. gada 8. jūnijs) par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem un par grozījumiem Direktīvā 2003/41/EK, Direktīvā 2009/65/EK, Regulā (EK) Nr. 1060/2009 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010 (OV L 174, 1.7.2011., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/47/EK (2002. gada 6. jūnijs) par finanšu nodrošinājuma līgumiem (OV L 168, 27.6.2002., 43. lpp.).

- (25) Lai veicinātu starptautiski saskaņotu terminoloģiju, šajā regulā termins “atkalizmantošana” izmantots atbilstoši FSP politikas satvaram. Tomēr tam nebūtu jārada nekonsekvence Savienības *acquis* un jo īpaši tam nebūtu jāskar termina “atkalizmantošana” (“atkārtota izmantošana”) izpratne, ko izmanto Direktīvā 2009/65/EK un Direktīvā 2011/61/ES.
- (26) Lai nodrošinātu, ka darījumu partneri ievēro no šīs regulas izrietošās saistības un ka tiem piemēro līdzīgu attieksmi visā Savienībā, dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai kompetentajām iestādēm būtu pilnvaras piemērot administratīvus sodus un citus administratīvus pasākumus, kas būtu iedarbīgi, samērīgi un atturoši. Tāpēc šajā regulā noteiktajiem administratīvajiem sodiem un citiem administratīvajiem pasākumiem būtu jāatbilst konkrētām pamatprasībām attiecībā uz adresātiem, kritērijiem, kas ņemami vērā, piemērojot sankciju vai pasākumu, sankciju vai pasākumu publicēšanu, galvenajām pilnvarām piemērot sankcijas un administratīvo finansiālo sankciju apmēriem. Ir lietderīgi, ka sankcijas un citi pasākumi, kas noteikti saskaņā ar Direktīvu 2009/65/EK un Direktīvu 2011/61/ES, attiecas uz šajā regulā noteikto pārredzamības pienākumu, kas attiecas uz kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem, pārkāpumiem.
- (27) Kompetentajām iestādēm piešķirtajām sankciju piemērošanas pilnvarām nebūtu jāskar ECB ekskluzīvā kompetence anulēt kredītiestāžu atļaujas prudenciālās uzraudzības vajadzībām saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1024/2013 4. panta 1. punkta a) apakšpunktu.
- (28) Šīs regulas noteikumi par darījumu reģistru reģistrācijas pieteikumu un reģistrācijas atsaukumu neietekmē Regulas (ES) Nr. 1095/2010 V nodaļā paredzētos tiesiskās aizsardzības līdzekļus.
- (29) Tehniskajiem standartiem finanšu pakalpojumu nozarē būtu jānodrošina konsekventa saskaņošana un noguldītāju, ieguldītāju un patērētāju atbilstīga aizsardzība visā Savienībā. Tā kā EVTI ir struktūra ar augsti specializētām zināšanām, ir efektīvi un lietderīgi tai uzticēt tādu regulatīvu tehnisko un īstenošanas standartu projektu izstrādi, kas nav saistīti ar politisku izvēli. Izstrādājot tehniskos standartus, EVTI būtu jānodrošina efektīvas administratīvas un ziņošanas procedūras. Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai pieņemt regulatīvus tehniskos standartus, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu, šādās jomās: sīkāka informācija, kas sniedzama par dažādiem VFD veidiem; sīkāka informācija par darījumu reģistra reģistrācijas pieteikšanu vai reģistrācijas paplašināšanu; sīkāka informācija par procedūrām, kuras darījumu reģistriem jāpiemēro, lai pārbaudītu tiem ziņoto informāciju par VFD; darījumu reģistra datu publicēšanas biežums, publicēšanas informācija un prasības attiecībā uz un piekļuve darījumu reģistra datiem; un vajadzības gadījumā pielikuma satura sīkāka precizēšana.
- (30) Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai pieņemt EVTI izstrādātos īstenošanas tehniskos standartus, izmantojot īstenošanas aktus saskaņā ar LESD 291. pantu un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu, attiecībā uz ziņojumu formātu un biežumu, darījumu reģistra reģistrācijas pieteikuma formātu vai reģistrācijas paplašināšanu, kā arī procedūrām un veidlapām, lai ar EVTI veiktu informācijas apmaiņu par sankcijām un citiem pasākumiem.
- (31) Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt tiesību aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz grozījumu veikšanu to struktūru sarakstā, kuras ir izslēgtas no šīs regulas darbības jomas, un attiecībā uz maksas veidiem, pakalpojumiem, par kuriem to iekasē, maksas apmēru un kārtību, kādā darījumu reģistriem jāveic samaksa. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (32) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai pieņemt lēmumus par trešo valstu noteikumu novērtēšanu trešās valsts darījumu reģistru atzīšanas nolūkā un lai izvairītos no iespējamām dublējošām vai pretrunīgām prasībām. Novērtējumam, kas ir lēmumu par trešo valstu ziņošanas prasību līdzvērtību pamatā, nebūtu jāskar darījumu reģistra, kas veic uzņēmējdarbību minētajā trešajā valstī un ko ir atzinusi EVTI, tiesības sniegt ziņošanas pakalpojumus struktūrām, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, jo lēmuma par līdzvērtību nolūkā atzīšanas lēmuma pieņemšanai vajadzētu būt neatkarīgai no šāda novērtējuma.
- (33) Ja īstenošanas akts par līdzvērtību tiek atcelts, uz darījumu partneriem atkal automātiski būtu jāattiecinā visas šajā regulā noteiktās prasības.
- (34) Attiecīgā gadījumā Komisijai būtu jāsadarbjas ar trešo valstu iestādēm, lai rastu savstarpēji atbalstošus risinājumus, kas nodrošina saskaņotību starp šo regulu un minēto trešo valstu noteiktajām prasībām, un tādējādi šajā ziņā izvairītos no iespējamās prasību dublēšanās.

- (35) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, uzlabot noteiktu finanšu tirgu darbību pārredzamību kā, piemēram, VFD izmantošanu un nodrošinājuma atkalizmantošanu, lai nodrošinātu attiecīgo risku uzraudzību un identificēšanu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet šīs regulas mēroga un iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (36) Šajā regulā tiek ievērotas pamattiesības un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā noteiktie principi, jo īpaši tiesības uz personas datu aizsardzību, tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, tiesības uz aizstāvību un *ne bis in idem* principa piemērošanu, darījumdarbības brīvība, tiesības uz īpašumu, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu. Šī regula jāpiemēro saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem.
- (37) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 45/2001 ⁽¹⁾ 28. panta 2. punktu notika apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas 2014. gada 11. jūlijā sniedza atzinumu ⁽²⁾.
- (38) Jebkādam personas datu apmaiņai vai nosūtīšanai starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm vai starp darījumu reģistriem būtu jānotiek saskaņā ar noteikumiem par personas datu nodošanu, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 95/46/EK ⁽³⁾. Jebkādam EVTI, EBI vai EAAPĪ veiktai personas datu apmaiņai vai to nosūtīšanai būtu jānotiek saskaņā ar Regulā (EK) Nr. 45/2001 paredzētajiem personas datu nosūtīšanas noteikumiem.
- (39) Komisijai ar EVTI palīdzību būtu jāuzrauga un jāsaģatavo ziņojumi Eiropas Parlamentam un Padomei par šajā regulā noteiktās ziņošanas prasības piemērošanu starptautiskā mērogā. Laikam, kāds Komisijai tiek paredzēts ziņojuma iesniegšanai, vajadzētu būt tādām, kas ļautu šīs regulas iepriekšēju efektīvu piemērošanu.
- (40) Ņemot vērā tā darba rezultātus, kas veikts attiecīgajos starptautiskajos forumos, un ar EVTI, EBI un ESRK palīdzību Komisijai būtu jāiesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojums par progresu, kas gūts starptautiskos centienos mazināt ar VFD saistītos riskus, tostarp FSP ieteikumi par diskontiem tādiem VFD, kuru tīrvērtē nenotiek centralizēti, un par minēto ieteikumu piemērotību Savienības tirgiem.
- (41) Šajā regulā izklāstīto pārredzamības prasību piemērošana būtu jāatliek, lai darījumu reģistriem sniegtu pietiekami daudz laika pieteikties šajā regulā noteiktās atļaujas saņemšanai un savu darbību atzīšanai un lai darījumu partneriem un kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem sniegtu pietiekami daudz laika izpildīt minētās prasības. Jo īpaši ir lietderīgi atlikt kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem paredzēto papildu pārredzamības prasību piemērošanu, ņemot vērā pamatnostādnes kompetentajām iestādēm un PVKIU pārvaldības sabiedrībām, ar kurām EVTI nāca klajā 2012. gada 18. decembrī un kurās ir noteikts neobligāts regulējums PVKIU pārvaldības sabiedrībām attiecībā uz atklāšanas pienākumiem un vajadzību samazināt administratīvo slogu kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu pārvaldniekiem. Lai nodrošinātu efektīvu ziņošanas par VFD īstenošanu, nepieciešams, lai katrs darījumu partneru tips pakāpeniski sāktu piemērot prasības. Šādā pieejā būtu jāņem vērā darījumu partnera faktiskās spējas izpildīt šajā regulā noteiktos ziņošanas pienākumus.
- (42) Šajā regulā noteiktie jaunie vienotie noteikumi par VFD un konkrētu ārpusbiržas atvasināto instrumentu, proti, kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumu, pārredzamību ir cieši saistīti ar Regulā (ES) Nr. 648/2012 izklāstītajiem noteikumiem, jo uz minētajiem ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem attiecas minētajā regulā noteiktās ziņošanas prasības. Lai nodrošinātu saskanīgu gan pārredzamības, gan ziņošanas prasību kopuma darbības jomu, ir

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV C 328, 20.9.2014., 3. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

skaidri jānošķir ārpus biržas un biržā tirgotie atvasinātie instrumenti neatkarīgi no tā, vai minētos līgumus tirgo Savienības vai trešo valstu tirgos. Tādēļ būtu jāgroza ārpusbiržas atvasināto instrumentu definīcija Regulā (ES) Nr. 648/2012, lai nodrošinātu, ka vienāda veida atvasināto instrumentu līgumi tiek apzīmēti vai nu kā ārpusbiržas atvasināti instrumenti, vai kā biržā tirgoti atvasināti instrumenti neatkarīgi no tā, vai minētos līgumus tirgo Savienības vai trešo valstu tirgos.

(43) Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza Regula (ES) Nr. 648/2012,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets

Šajā regulā paredzēti noteikumi par vērtspapīru finansēšanas darījumu (VFD) un atkalizmantošanas pārredzamību.

2. pants

Darbības joma

1. Šī regula attiecas uz:

a) VFD darījumu partneri, kas veic uzņēmējdarbību:

i) Savienībā, tostarp uz visām tā filiālēm neatkarīgi no to atrašanās vietas;

ii) trešā valstī, ja VFD tiek noslēgts minētā darījumu partnera filiāles Savienībā darbību gaitā;

b) pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu pārvaldības sabiedrībām (PVKIU) un PVKIU ieguldījumu sabiedrībām saskaņā ar Direktīvu 2009/65/EK;

c) alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem (AIFP), kas saņēmuši atļauju saskaņā ar Direktīvu 2011/61/ES;

d) darījumu partneri, kas iesaistās atkalizmantošanā un kas veic uzņēmējdarbību:

i) Savienībā, tostarp uz visām tā filiālēm neatkarīgi no to atrašanās vietas;

ii) trešā valstī, kurā:

— atkalizmantošana tiek veikta minētā darījumu partnera filiāles Savienībā darbību gaitā, vai

— atkalizmantošana attiecas uz finanšu instrumentiem, ko saskaņā ar nodrošinājuma līgumu sniedzis darījumu partneris, kurš veic uzņēmējdarbību Savienībā, vai darījumu partnera, kurš veic uzņēmējdarbību trešā valstī, filiāle Savienībā.

2. Šīs regulas 4. un 15. pants neattiecas uz:

a) Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) dalībniekiem, citām dalībvalstu struktūrām, kuru funkcijas ir līdzīgas, un citām Savienības publiskām struktūrām, kuru pienākums ir pārvaldīt valsts parādu vai iesaistīties šādā pārvaldīšanā;

b) Starptautisko norēķinu banku.

3. Šīs regulas 4. pants neattiecas uz darījumiem, kuros ECBS dalībnieks ir darījumu partneris.
4. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 30. pantu, lai grozītu šā panta 2. punktā izklāstīto sarakstu.

Šajā nolūkā un pirms minēto deleģēto aktu pieņemšanas Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā izvērtē attieksmi starptautiskā līmenī pret centrālajām bankām un publiskām struktūrām, kuru pienākums ir pārvaldīt valsts parādu vai iesaistīties šādā pārvaldīšanā.

Minētajā ziņojumā iekļauj vairāku trešo valstu tiesiskā regulējuma salīdzinošu analīzi par attieksmi pret centrālajām bankām un minētajām struktūrām. Ar noteikumu, ka ziņojumā, jo īpaši saistībā ar salīdzinošo analīzi un potenciālo ietekmi, ir secināts, ka uz minēto trešo valstu centrālo banku un struktūru monetārajiem pienākumiem nav jāattiecinā 15. pants, Komisija pieņem deleģēto aktu, iekļaujot tās sarakstā, kas izklāstīts šā panta 2. punktā.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “darījumu reģistrs” ir juridiska persona, kas centralizēti vāc un uztur datus par VFD;
- 2) “darījumu partneris” ir finanšu darījumu partneris vai nefinanšu darījumu partneris;
- 3) “finanšu darījumu partneris” ir:
 - a) ieguldījumu brokeru sabiedrība, kurai izsniegta atļauja saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/65/ES ⁽¹⁾;
 - b) kredītiestāde, kurai izsniegta atļauja saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/36/ES ⁽²⁾ vai ar Regulu (ES) Nr. 1024/2013;
 - c) apdrošināšanas sabiedrība vai pārapdrošināšanas sabiedrība, kurai izsniegta atļauja saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/138/EK ⁽³⁾;
 - d) PVKIU un – attiecīgajā gadījumā – tā pārvaldības sabiedrība, kurai izsniegta atļauja saskaņā ar Direktīvu 2009/65/EK;
 - e) AIF, ko pārvalda AIFP, kurš saņēmis atļauju vai reģistrēts saskaņā ar Direktīvu 2011/61/ES;
 - f) papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcija, kurai izsniegta atļauja vai kura reģistrēta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/41/EK ⁽⁴⁾;
 - g) centrālais darījumu partneris, kuram izsniegta atļauja saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 648/2012;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Direktīvu 2002/92/EK un Direktīvu 2011/61/ES (OV L 173, 12.6.2014., 349. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) (OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/41/EK (2003. gada 3. jūnijs) par papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju darbību un uzraudzību (OV L 235, 23.9.2003., 10. lpp.).

- h) centrālais vērtspapīru depozitārijs, kuram izsniegta atļauja saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 909/2014 ⁽¹⁾;
- i) trešās valsts struktūra, kam, ja tā veiktu uzņēmējdarbību Savienībā, būtu vajadzīga atļauja vai reģistrācija saskaņā ar tiesību aktiem, kas minēti a) līdz h) apakšpunktā;
- 4) “nefinansu darījumu partneris” ir uzņēmums, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā vai trešā valstī un kas nav neviena no 3. punktā minētajām struktūrām;
- 5) “kas veic uzņēmējdarbību” nozīmē:
- a) ja darījumu partneris ir fiziska persona, – “kura galvenais birojs atrodas”;
- b) ja darījumu partneris ir juridiska persona, – “kura juridiskā adrese ir”;
- c) ja darījumu partnerim saskaņā ar tā valsts tiesību aktiem nav juridiskās adreses, – “kura galvenais birojs atrodas”;
- 6) “filiāle” ir darījumdarbības vieta, kura nav galvenais birojs un kura ir daļa no darījumu partnera, un kurai nav juridiskas personas statusa;
- 7) “vērtspapīru vai preču aizdevums” vai “vērtspapīru vai preču aizņēmums” ir darījums, ar kuru darījumu partneris nodod vērtspapīrus vai preces ar nosacījumu, ka aizdevuma ņēmējs uzņemas saistības atdot atpakaļ ekvivalentus vērtspapīrus vai preces kādā datumā nākotnē vai tad, kad to prasa aizdevuma devējs; šāds darījums ir vērtspapīru vai preču aizdevums attiecībā uz darījumu partneri, kurš nodod vērtspapīrus vai preces, un vērtspapīru vai preču aizņēmums attiecībā uz darījumu partneri, kuram tos nodod;
- 8) “pirkuma–atpārdevuma darījums” un “pārdevuma–atpirkuma darījums” ir darījums, ar kuru darījumu partneris pērk vai pārdod vērtspapīrus, preces vai garantētās tiesības attiecībā uz īpašuma tiesībām uz vērtspapīriem vai precēm, attiecīgi vienojoties atpārdot vai atpirkt tāda paša apraksta vērtspapīrus, preces vai šādas garantētās tiesības par noteiktu cenu kādā datumā nākotnē; šo darījumu sauc par pirkuma–atpārdevuma darījumu, ja darījumu partneris pērk vērtspapīrus, preces vai garantētās tiesības, un par pārdevuma–atpirkuma darījumu, ja darījumu partneris pārdod iepriekš minēto; šādu pirkuma–atpārdevuma vai pārdevuma–atpirkuma darījumu nereglamentē ar līgumu par aktīvu pārdošanu ar atpirkšanu vai līgumu par aktīvu pirkšanu ar atpārdošanu, kā definēts 9. punktā;
- 9) “repo darījums” ir darījums, ko regulē ar līgumu, ar kuru darījumu partneris nodod vērtspapīrus, preces vai garantētās tiesības attiecībā uz īpašuma tiesībām uz vērtspapīriem vai precēm, ja šo garantiju sniedz atzīta birža, kas ir tiesību turētāja attiecībā uz šiem vērtspapīriem vai precēm, un līgums liedz darījumu partnerim nodot vai iekļāt konkrēto vērtspapīru vai precī vairāk nekā vienam darījumu partnerim vienlaicīgi, ievērojot saistību tos atpirkt vai tādiem pašiem aizstātiem vērtspapīriem vai precēm – par noteiktu cenu noteiktā dienā nākotnē vai dienā, ko noteiks persona, kura nodod īpašuma tiesības, un tad tas ir līgums par aktīvu pārdošanu ar atpirkšanu darījumu partnerim, kas pārdod vērtspapīrus, un līgums par aktīvu pirkšanu ar atpārdošanu darījumu partnerim, kas tos pērk;
- 10) “maržinālo aizdevumu darījums” ir darījums, kuros darījumu partneris izsniedz kredītu saistībā ar vērtspapīru pirkšanu, pārdošanu, glabāšanu vai tirgošanu, bet neietverot citus aizdevumus, kas nodrošināti ar vērtspapīriem;
- 11) “vērtspapīru finansēšanas darījums” jeb “VFD” ir:
- a) repo darījums;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 909/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par vērtspapīru norēķinu uzlabošanu Eiropas Savienībā, centrālajiem vērtspapīru depozitārijiem un grozījumiem Direktīvās 98/26/EK un 2014/65/ES un Regulā (ES) Nr. 236/2012 (OV L 257, 28.8.2014., 1. lpp.).

- b) "vērtspapīru vai preču aizdevums" un "vērtspapīru vai preču aizņēmums";
 - c) "pirkuma–atpārdevuma darījums" vai "pārdevuma–atpirkuma darījums";
 - d) maržinālo aizdevumu darījums;
- 12) "atkalizmantošana" nozīmē, ka darījumu partneris, kas ir nodrošinājuma saņēmējs, savā vārdā un uz sava rēķina vai uz cita darījumu partnera, tostarp jebkuras fiziskas personas, rēķina izmanto finanšu instrumentus, kurus tas saņēmis saskaņā ar nodrošinājuma līgumu – šāda izmantošana aptver īpašumtiesību nodošanu vai lietojuma tiesību īstenošana saskaņā ar Direktīvas 2002/47/EK 5. pantu, taču neietver finanšu instrumenta likvidāciju gadījumā, kad darījumu partneris, kas ir nodrošinājuma sniedzējs, neizpilda maksājumu saistības;
- 13) "īpašumtiesību nodošanas nodrošinājuma līgums" ir "finanšu nodrošinājuma līgums", kā definēts Direktīvas 2002/47/EK 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā un kas noslēgts starp darījumu partneriem, lai nodrošinātu jebkādas saistības;
- 14) "vērtspapīra nodrošinājuma līgums" ir "finanšu nodrošinājuma līgums", kā definēts Direktīvas 2002/47/EK 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā un kas noslēgts starp darījumu partneriem, lai nodrošinātu jebkādas saistības;
- 15) "nodrošinājuma līgums" ir "īpašumtiesību nodošanas nodrošinājuma līgums" un "vērtspapīra nodrošinājuma līgums";
- 16) "finanšu instruments" ir finanšu instruments, kā definēts Direktīvas 2014/65/ES 4. panta 1. punkta 15. apakšpunktā;
- 17) "prece" ir prece, kā definēts Komisijas Regulas (EK) Nr. 1287/2006 ⁽¹⁾ 2. panta 1. punktā;
- 18) "kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgums" ir atvasināto instrumentu līgums, kā definēts Regulas (ES) Nr. 648/2012 2. panta 7. punktā, saskaņā ar kuru viens darījumu partneris attiecīgā atsaucē pienākuma kopējos ekonomiskos rezultātus, tostarp ienākumus no procentu maksājumiem un maksām, ieguvumus un zaudējumus no cenu svārstībām un kredītaudējumus, nodod citam darījumu partnerim.

II NODAĻA

VFD PĀRREDZAMĪBA

4. pants

Ziņošanas pienākums un drošības pasākumi attiecībā uz VFD

1. VFD partneri darījumu reģistram, kurš reģistrēts saskaņā ar 5. pantu vai atzīts saskaņā ar 19. pantu, paziņo datus par katru VFD, ko tie ir noslēguši, kā arī jebkādas izmaiņas saistībā ar tiem vai to izbeigšanu. Minētos datus paziņo ne vēlāk kā nākamajā darb dienā pēc darījuma noslēgšanas, grozīšanas vai izbeigšanas.

Pirmajā daļā noteiktais ziņošanas pienākums attiecas uz VFD, kas:

- a) tikuši noslēgti pirms attiecīgās piemērošanas dienas, kas minēta 33. panta 2. punkta a) apakšpunktā, un kas attiecīgajā dienā vēl nav pabeigti, ja;
 - i) attiecīgo VFD atlikušais termiņš līdz beigu termiņam attiecīgajā dienā pārsniedz 180 dienas; vai
 - ii) ja attiecīgajiem VFD ir nenoteikts termiņš, un tie nav pabeigti 180 dienas pēc attiecīgās dienas;

⁽¹⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 1287/2006 (2006. gada 10. augusts), ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/39/EK attiecībā uz ieguldījumu sabiedrību pienākumu vēst uzskaiti, darījumu pārskatu sniegšanu, tirgus pārskatāmību, finanšu instrumentu pielaidi tirdzniecībai un šajā direktīvā definētajiem termiņiem (OV L 241, 2.9.2006., 1. lpp.).

b) ir noslēgti attiecīgajā piemērošanas dienā, kas minēta 33. panta 2. punkta a) apakšpunktā, vai pēc tās.

Par otrās daļas a) apakšpunktā minētajiem VFD ziņo 190 dienu laikā pēc attiecīgās piemērošanas dienas, kas minēta 33. panta 2. punkta a) apakšpunktā.

2. Darījumu partneris, uz kuru attiecas ziņošanas pienākums, var deleģēt VFD datu paziņošanu.

3. Ja finanšu darījumu partneris noslēdz VFD ar nefinanšu darījumu partneri, kas bilances datumā nepārsniedz vismaz divas no trim Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/34/ES⁽¹⁾ 3. panta 3. punktā noteikto kritēriju robežvērtībām, finanšu darījumu partneris ir atbildīgs par ziņošanu abu darījumu partneru vārdā.

Ja PVKIU, ko pārvalda pārvaldības sabiedrība, ir VFD darījumu partneris, pārvaldības sabiedrība atbild par ziņošanu attiecīgā PVKIU vārdā.

Ja AIF ir VFD darījumu partneris, tā AIFP atbild par ziņošanu attiecīgā AIF vārdā.

4. Darījumu partneri glabā datus par jebkuru VFD, kuru tie noslēguši, grozījuši vai izbeiguši, vismaz piecus gadus pēc darījuma izbeigšanas.

5. Ja darījumu reģistrs nav pieejams, lai reģistrētu VFD datus, darījumu partneri nodrošina, ka minētie dati tiek paziņoti Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei) ("EVTI").

Minētajos gadījumos EVTI nodrošina, lai visām attiecīgajām struktūrām, kas minētas 12. panta 2. punktā, būtu piekļuve visiem VFD datiem, kuri tiem nepieciešami savu pienākumu un pilnvaru izpildei.

6. Attiecībā uz saskaņā ar šo pantu saņemto informāciju darījumu reģistri un EVTI ievēro attiecīgos konfidencialitātes, integritātes un aizsardzības noteikumus un izpilda pienākumus, kas jo īpaši paredzēti Regulas (ES) Nr. 648/2012 80. pantā. Piemērojot šo pantu, atsaucies Regulas (ES) Nr. 648/2012 80. pantā uz minētās regulas 9. pantu un uz "atvasināto instrumentu līgumiem" uzskata par atsaucēm attiecīgi uz šo pantu un "VFD".

7. Ja darījumu partneris paziņo VFD datus darījumu reģistram vai EVTI, vai kādai struktūrai, kas šos datus paziņo darījumu partnera vārdā, tad netiek uzskatīts, ka tas ir pārkāpis kādu informācijas izpaušanas ierobežojumu, ko tam paredz līgums vai jebkāds normatīvo vai administratīvo aktu noteikums.

8. Ziņošanas struktūrai vai tās direktoriem vai darbiniekiem nav nekādas atbildības šādas informācijas izpaušanas dēļ.

9. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu piemērošanu un lai nodrošinātu atbilstību ziņošanai, kas veikta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 9. pantu un starptautiski pieņemtiem standartiem, EVTI ciešā sadarbībā ar ECBS un ņemot vērā ECBS vajadzības, izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, precizējot šā panta 1. un 5. punktā minēto ziņojumu informāciju attiecībā uz dažādu veidu VFD, kurā norāda vismaz:

a) VFD puses un no tā radušos tiesību un pienākumu saņēmēju, ja tie atšķiras;

b) pamatsummu; valūtu; aktīvus, kas izmantoti kā nodrošinājums, un to veidu, kvalitāti un vērtību; nodrošinājuma sniegšanai izmantoto metodi; vai nodrošinājums ir pieejams atkalizmantošanai; gadījumos, kad nodrošinājums ir nodalāms no citiem aktīviem, vai tas ir atkalizmantots; jebkuru nodrošinājuma aizstāšanu; atpirkuma likmi, aizdevuma maksu vai maržinālo aizdevuma likmi; jebkādu diskontu; valūtēšanas dienu; termiņu; pirmo dienu, kad var veikt pieprasīšanu, un tirgus segmentu;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

c) atkarībā no VFD – šāda sīkāka informācija:

- i) naudas nodrošinājuma atkārtota ieguldīšana;
- ii) vērtspapīri vai preces, kas ir aizdotas vai aizņemtas.

Izstrādājot minēto tehnisko standartu projektu, EVTI ņem vērā aktīvu kopumu tehniskās īpatnības un nodrošina iespēju attiecīgā gadījumā ziņot par nodrošinājuma datu pozīcijas līmeni.

EVTI iesniedz minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2017. gada 13. janvārim.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.

10. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šā panta 1. punkta piemērošanai un, ciktāl iespējams, atbilstību ziņošanai, ievērojot Regulas (ES) Nr. 648/2012 9. pantu, un saskaņotību attiecībā uz darījumu reģistru veidu, EVTI ciešā sadarbībā ar ECBS un ņemot vērā ECBS vajadzības, izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, precizējot šā panta 1. un 5. punktā minēto ziņojumu formātu un biežumu dažādu veidu VFD.

Formātā jo īpaši iekļauj:

- a) vispārējos juridisko personu identifikatorus (*LEIs*) vai sākotnējos juridisko personu identifikatorus (*pre-LEIs*) līdz globālo juridiskās personas identifikatoru sistēmas pilnīgai īstenošanai;
- b) starptautiskos vērtspapīru identifikācijas numurus (*ISINs*); un
- c) unikālus darījuma identifikatorus.

Izstrādājot minēto tehnisko standartu projektu, EVTI ņem vērā starptautiskos notikumus un standartus, par ko panākta vienošanās Savienības vai pasaules līmenī.

EVTI iesniedz minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2017. gada 13. janvārim.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.

III NODAĻA

DARĪJUMU REĢISTRA REĢISTRĀCIJA UN UZRAUDZĪBA

5. pants

Darījumu reģistra reģistrācija

1. Darījumu reģistru 4. panta piemērošanas nolūkā reģistrē EVTI saskaņā ar šajā pantā izklāstītajiem nosacījumiem un procedūrām.

2. Lai to varētu reģistrēt saskaņā ar šo pantu, darījumu reģistram ir jābūt juridiskai personai, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, jāpiemēro procedūras, lai apstiprinātu tam ziņotās informācijas pilnīgumu un pareizību saskaņā ar 4. panta 1. punktu, un jāatbilst Regulas (ES) Nr. 648/2012 78. un 80. pantā noteiktajām prasībām. Šā panta nolūkā atsauces Regulas (ES) Nr. 648/2012 78., 79. un 80. pantā uz tās 9. pantu interpretē kā atsauces uz šīs regulas 4. pantu.

3. Darījumu reģistra reģistrācija ir spēkā visā Savienības teritorijā.

4. Reģistrēts darījumu reģistrs vienmēr ievēro reģistrācijas nosacījumus. Darījumu reģistrs bez nepamatotas kavēšanās paziņo EVTI par būtiskām izmaiņām reģistrācijas nosacījumos.

5. Darījumu reģistrs iesniedz EVTI kādu no turpmākajiem:

- a) reģistrācijas pieteikumu;
- b) pieteikumu reģistrācijas paplašināšanai šīs regulas 4. panta nolūkos, ja darījumu reģistrs jau ir reģistrēts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 VI sadaļas 1. nodaļu.

6. EVTI 20 darbdienu laikā no pieteikuma saņemšanas izvērtē, vai pieteikums ir pilnīgs.

Ja pieteikums nav pilnīgs, EVTI nosaka termiņu, kādā darījumu reģistram ir jāsniedz papildu informācija.

Kad EVTI ir pārliecinājusies, ka pieteikums ir pilnīgs, tā par to paziņo darījumu reģistram.

7. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu piemērošanu, EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, precizējot visu turpmāko:

- a) procedūras, kas minētas šā panta 2. punktā un kas darījumu reģistriem jāpiemēro, lai apstiprinātu tiem ziņotās informācijas pilnīgumu un pareizību saskaņā ar 4. panta 1. punktu;
- b) reģistrācijas pieteikumu, kas minēts 5. punkta a) apakšpunktā;
- c) vienkāršotu reģistrācijas paplašināšanas pieteikumu, kas minēts 5. punkta b) apakšpunktā, lai izvairītos no prasību dublēšanās.

EVTI iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2017. gada 13. janvārim.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.

8. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus 1. un 2. punkta piemērošanai, EVTI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, precizējot formātu abiem turpmāk minētajiem:

- a) reģistrācijas pieteikums, kas minēts 5. punkta a) apakšpunktā;
- b) reģistrācijas paplašināšanas pieteikums, kas minēts 5. punkta b) apakšpunktā.

Attiecībā uz pirmās daļas b) apakšpunktu EVTI izstrādā vienkāršotu formātu, lai izvairītos no prasību dublēšanās.

EVTI iesniedz šos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2017. gada 13. janvārim.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.

6. pants

Paziņošana un apspriešanās ar kompetentajām iestādēm pirms reģistrācijas vai reģistrācijas paplašināšanas

1. Ja darījumu reģistrs iesniedz pieteikumu reģistrācijai vai reģistrācijas paplašināšanai un ja tas ir struktūra, kam atļauju piešķirusi vai ko reģistrējusi tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā tas veic uzņēmējdarbību, EVTI bez liekas kavēšanās paziņo to minētajai kompetentajai iestādei un apspriežas ar šo kompetento iestādi pirms darījumu reģistra reģistrācijas.
2. EVTI un attiecīgā kompetentā iestāde apmainās ar visu informāciju, kas nepieciešama, lai veiktu reģistrāciju vai reģistrācijas paplašināšanu, kā arī lai uzraudzītu šīs struktūras atbilstību tās reģistrācijas vai darbības atļaujas nosacījumiem dalībvalstī, kur tā veic uzņēmējdarbību.

7. pants

Pieteikuma izskatīšana

1. EVTI 40 darbdienu laikā pēc 5. panta 6. punktā minētās paziņošanas izskata reģistrācijas vai reģistrācijas paplašināšanas pieteikumu, pamatojoties uz darījumu reģistra atbilstību šai nodaļai, un pieņem pilnībā pamatotu lēmumu, ar kuru piešķir vai atsaka reģistrāciju vai reģistrācijas paplašināšanu.
2. Lēmums, ko EVTI pieņēmusi saskaņā ar 1. punktu, stājas spēkā piektajā darbdienu pēc tā pieņemšanas.

8. pants

Saistībā ar reģistrāciju vai reģistrācijas paplašināšanu pieņemto EVTI lēmumu paziņošana

1. Ja EVTI pieņem 7. panta 1. punktā minēto lēmumu vai anulē reģistrāciju, kā minēts 10. panta 1. punktā, tā par to paziņo darījumu reģistram piecu darbdienu laikā, sniedzot pilnībā pamatotu paskaidrojumu par savu lēmumu.

EVTI bez liekas kavēšanās paziņo par savu lēmumu kompetentajai iestādei, kā minēts 6. panta 1. punktā.

2. EVTI dara Komisijai zināmu ikvienu lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 1. punktu.
3. EVTI savā tīmekļa vietnē publicē to darījumu reģistru sarakstu, kas ir reģistrēti saskaņā ar šo regulu. Minēto sarakstu atjaunina piecu darbdienu laikā pēc lēmuma pieņemšanas saskaņā ar 1. punktu.

9. pants

EVTI pilnvaras

1. Pilnvaras, kas EVTI piešķirtas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 61. līdz 68. pantu, 73. un 74. pantu, saistībā ar tās I un II pielikumu, īsteno arī attiecībā uz šo regulu. Atsauces uz Regulas (ES) Nr. 648/2012 81. panta 1. un 2. punktu minētās regulas I pielikumā lasa attiecīgi kā atsauces uz šīs regulas 12. panta 1. un 2. punktu.
2. Pilnvaras, kas ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 61., 62. un 63. pantu ir piešķirtas EVTI vai kādai EVTI amatpersonai vai citai EVTI pilnvarotai personai, neizmanto, lai pieprasītu tādas informācijas vai dokumentu publiskošanu, uz kuriem attiecas juridiskas konfidencialitātes prasība.

10. pants

Reģistrācijas anulēšana

1. Neskarot Regulas (ES) Nr. 648/2012 73. pantu, EVTI anulē darījumu reģistra reģistrāciju, ja darījumu reģistrs:
 - a) nepārprotami atsakās no reģistrācijas vai nav sniedzis pakalpojumus pēdējos sešus mēnešus;

b) ir saņēmis reģistrāciju, sniedzot nepatiesas ziņas vai izmantojot citus nelikumīgus līdzekļus;

c) vairs neatbilst nosacījumiem, saskaņā ar kuriem to reģistrēja.

2. Par lēmumu anulēt darījumu reģistra reģistrāciju EVTI bez liekas kavēšanās paziņo attiecīgajai kompetentajai iestādei, kas minēta 6. panta 1. punktā.

3. Tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā darījumu reģistrs sniedz pakalpojumus un veic savu darbību un kura uzskata, ka kāds no 1. punktā minētajiem nosacījumiem ir izpildīts, var lūgt EVTI izskatīt, vai ir izpildīti attiecīgā darījumu reģistra reģistrācijas anulēšanas nosacījumi. Ja EVTI nolemj neanulēt attiecīgā darījumu reģistra reģistrāciju, tā iesniedz pilnīgu šāda lēmuma pamatojumu.

4. Šā panta 3. punktā minētā kompetentā iestāde ir iestāde, kas norīkota saskaņā ar šīs regulas 16. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu.

11. pants

Uzraudzības maksa

1. EVTI iekasē no darījumu reģistriem maksu saskaņā ar šo regulu un saskaņā ar deleģētajiem aktiem, kas pieņemti, ievērojot šā panta 2. punktu. Šīs maksas ir proporcionālas attiecīgā darījumu reģistra apgrozījumam un pilnībā sedz vajadzīgos EVTI izdevumus saistībā ar darījumu reģistru reģistrāciju, atzīšanu un uzraudzību, kā arī kompensē jebkādas izmaksas, kas kompetentajām iestādēm varētu rasties jebkādas uzdevumu deleģēšanas rezultātā, ievērojot šīs regulas 9. panta 1. punktu. Ciktāl šīs regulas 9. panta 1. punkts attiecas uz Regulas (ES) Nr. 648/2012 74. pantu, atsaucies uz minētās regulas 72. panta 3. punktu lasa kā atsaucies uz šā panta 2. punktu.

Ja darījumu reģistrs jau ir reģistrēts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 VI sadaļas 1. nodaļu, šā punkta pirmajā daļā minētās maksas koriģē tikai tādēļ, lai atspoguļotu papildu nepieciešamos izdevumus un izmaksas, kas saistītas ar darījumu reģistru reģistrāciju, atzīšanu un uzraudzību, ievērojot šo regulu.

2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētu aktu saskaņā ar 30. pantu, tajā sīkāk nosakot maksas veidus, pakalpojumus, par kuriem to iekasē, maksas apmēru un samaksas kārtību.

12. pants

Darījumu reģistrā glabāto datu pārredzamība un pieejamība

1. Darījumu reģistrs regulāri un viegli pieejamā veidā publicē pozīciju kopsavilkumu pa VFD veidiem par tam pazītajiem darījumiem.

2. Darījumu reģistrs vāc un uzglabā VFD un nodrošina, ka turpmāk minētajām struktūrām ir tieša un tūlītēja piekļuve minētajiem datiem, lai tās varētu pildīt savus attiecīgos pienākumus un pilnvaras:

a) EVTI;

b) Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Banku iestāde) ("EBI");

c) Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestāde) ("EAAPI");

d) ESRK;

e) kompetentā iestāde, kas uzrauga paziņoto darījumu tirdzniecības vietas;

f) attiecīgie ECBS dalībnieki, tostarp Eiropas Centrālā banka (ECB), tai pildot uzdevumus saistībā ar vienoto uzraudzības mehānismu saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1024/2013;

- g) attiecīgās iestādes kādā trešā valstī, attiecībā uz kuru ir pieņemts īstenošanas akts, ievērojot 19. panta 1. punktu;
- h) uzraudzības iestādes, kas norīkotas saskaņā ar 4. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/25/EK ⁽¹⁾;
- i) attiecīgās Savienības vērtspapīru un tirgus iestādes, kuru attiecīgie uzraudzības pienākumi un pilnvaras attiecas uz darījumiem, tirgiem, dalībniekiem un aktīviem, kas ietilpst šīs regulas darbības jomā;
- j) Energoregulatoru sadarbības aģentūra, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 713/2009 ⁽²⁾;
- k) noregulējuma iestādes, kas norīkotas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/59/ES ⁽³⁾ 3. pantu;
- l) Vienotā noregulējuma valde, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 806/2014 ⁽⁴⁾;
- m) iestādes, kas minētas 16. panta 1. punktā.

3. Lai nodrošinātu šā panta konsekvētu piemērošanu, EVTI, cieši sadarbojoties ar ECBS un ņemot vērā šā panta 2. punktā minēto struktūru vajadzības, izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, precizējot:

- a) šā panta 1. punktā minēto pozīciju kopsavilkuma publicēšanas biežumu un sniedzamos datus un 2. punktā minētos VFD datus;
- b) darbības standartus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu laicīgu, strukturētu un visaptverošu:
 - i) datu vākšanu, ko veic darījumu reģistri;
 - ii) reģistru datu apkopošanu un salīdzināšanu;
- c) tādas informācijas datus, kurai ir jābūt pieejamai 2. punktā minētajām struktūrām, ņemot vērā to pilnvaras un konkrētās vajadzības;
- d) noteikumus, saskaņā ar kuriem 2. punktā minētajām struktūrām ir jābūt tiešai un tūlītējai piekļuvei darījumu reģistros glabātajiem datiem.

Minētie regulatīvo tehnisko standartu projekti nodrošina, ka informācija, kas publicēta saskaņā ar 1. punktu, ir tāda, pēc kuras nav iespējams identificēt neviena VFD pusi.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/25/EK (2004. gada 21. aprīlis) par pārņemšanas piedāvājumiem (OV L 142, 30.4.2004., 12. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 713/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido Energoregulatoru sadarbības aģentūru (OV L 211, 14.8.2009., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvērēšanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 225, 30.7.2014., 1. lpp.).

EVTI iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2017. gada 13. janvārim.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.

IV NODAĻA

PĀRREDZAMĪBA IEGULDĪTĀJIEM

13. pants

Kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu pārredzamība periodiskos ziņojumos

1. PVKIU pārvaldības sabiedrības, PVKIU ieguldījumu sabiedrības un AIFP informē ieguldītājus par to, ka tās izmanto VFD un kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumus šādā veidā:

a) PVKIU pārvaldības sabiedrības vai PVKIU ieguldījumu sabiedrības – pusgada un gada pārskatos, kas minēti Direktīvas 2009/65/EK 68. pantā;

b) AIFP – gada pārskatā, kas minēts Direktīvas 2011/61/ES 22. pantā.

2. Informācijā par VFD un kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumiem ietver datus, kas paredzēti pielikuma A iedaļā.

3. Lai nodrošinātu datu vienotu atklāšanu un arī lai ņemtu vērā īpatnības, kādas ir dažādiem VFD un kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumu veidiem, EVTI, ņemot vērā Direktīvās 2009/65/EK un 2011/61/ES noteiktās prasības, kā arī izmaiņas tirgus praksēs, var izstrādāt regulatīvo tehnisko standartu projektu, kurā ir sīkāk precizēts pielikuma A iedaļas saturs.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.

14. pants

Kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu pārredzamība pirms līguma noslēgšanas sagatavotajos dokumentos

1. Direktīvas 2009/65/EK 69. pantā minētajā PVKIU prospektā un Direktīvas 2011/61/ES 23. panta 1. un 3. punktā minētajā informācijā, ko AIFP atklāj ieguldītājiem, tiek precizēts, kādus VFD un kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumus attiecīgi PVKIU pārvaldības sabiedrībām vai PVKIU ieguldījumu sabiedrībām un AIFP ir atļauts izmantot, un ietver skaidru norādi, ka ir izmantoti minētie darījumi un instrumenti.

2. Šā panta 1. punktā minētajā prospektā un ieguldītājiem atklātajā informācijā ietver datus, kas norādīti pielikuma B iedaļā.

3. Lai atspoguļotu izmaiņas tirgus praksēs vai lai nodrošinātu datu vienotu atklāšanu, EVTI, ņemot vērā Direktīvās 2009/65/EK un 2011/61/ES noteiktās prasības, var izstrādāt regulatīvo tehnisko standartu projektu, kurā ir sīkāk precizēts pielikuma B iedaļas saturs.

Izstrādājot pirmajā daļā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu, EVTI ņem vērā to, ka ir jāparedz pietiekami ilgs laiks pirms šo standartu piemērošanas.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10.–14. pantu.

V NODAĻA

ATKALIZMANTOŠANAS PĀRREDZAMĪBA

15. pants

Tādu finanšu instrumentu atkalizmantošana, kas saņemti saskaņā ar nodrošinājuma līgumu

1. Uz darījumu partneru tiesībām atkalizmantot finanšu instrumentus, kas saņemti kā nodrošinājums, attiecas vismaz abi turpmāk minētie nosacījumi:

a) darījumu partneris, kas ir nodrošinājuma saņēmējs, ir pienācīgi rakstiski informējis darījumu partneri, kas ir nodrošinājuma sniedzējs, par riskiem un sekām, kas var būt saistītas ar vienu no turpmāk minētajiem gadījumiem:

i) piekrišanas sniegšanu attiecībā uz tiesībām izmantot nodrošinājumu, kas sniegts saskaņā ar vērtspapīra nodrošinājuma līgumu, ievērojot Direktīvas 2002/47/EK 5. pantu;

ii) īpašumtiesību nodošanas nodrošinājuma līguma noslēgšanu.

b) darījumu partneris, kas ir nodrošinājuma sniedzējs, iepriekš ir paudis piekrišanu, ko rakstiski vai juridiski līdzvērtīgā veidā apliecina tā darījumu partnera paraksts, kas ir nodrošinājuma sniedzējs, nodrošinājuma līgumā, kura noteikumos ir paredzētas izmantošanas tiesības saskaņā ar Direktīvas 2002/47/EK 5. pantu, vai ir skaidri piekritis sniegt nodrošinājumu, izmantojot īpašumtiesību nodošanas nodrošinājuma līgumu.

Attiecībā uz pirmās daļas a) apakšpunktu darījumu partneris, kas ir nodrošinājuma sniedzējs, ir rakstiski informēts vismaz par riskiem un sekām, kuras var rasties darījumu partnera, kas ir nodrošinājuma saņēmējs, saistību neizpildes gadījumā.

2. Darījumu partneri īsteno savas tiesības uz atkalizmantošanu, ja ir izpildīti vismaz abi turpmāk minētie nosacījumi:

a) atkalizmantošana tiek veikta saskaņā ar noteikumiem, kas izklāstīti 1. punkta b) apakšpunktā minētajā nodrošinājuma līgumā;

b) finanšu instrumenti, kas saņemti saskaņā ar nodrošinājuma līgumu, tiek nodoti no darījumu partnera, kas ir nodrošinājuma sniedzējs, konta.

Atkāpjoties no pirmās daļas b) apakšpunkta, ja nodrošinājuma līguma darījumu partneris veic uzņēmējdarbību trešā valstī un tā darījumu partnera konts, kas ir nodrošinājuma sniedzējs, tiek uzturēts trešā valstī un uz to attiecas trešās valsts tiesību akti, atkalizmantošanu apliecina vai nu ar pārvedumu no tā darījumu partnera konta, kas ir nodrošinājuma sniedzējs, vai ar citiem atbilstīgiem līdzekļiem.

3. Šis pants neskar stingrākus nozaru tiesību aktus, jo īpaši Direktīvu 2009/65/EK un Direktīvu 2014/65/ES, un valsts tiesību aktus, kuru mērķis ir nodrošināt augstāku aizsardzības līmeni darījumu partneriem, kas ir nodrošinājuma sniedzēji.

4. Šis pants neietekmē valsts tiesību aktus, kas attiecas uz darījuma spēkā esību vai sekām.

VI NODAĻA

UZRAUDZĪBA UN KOMPETENTĀS IESTĀDES

16. pants

Kompetento iestāžu norīkošana un pilnvaras

1. Šajā regulā kompetentās iestādes ir šādas:

- a) finanšu darījumu partneriem – kompetentās iestādes vai valstu kompetentās iestādes Regulu (ES) Nr. 648/2012, (ES) Nr. 1024/2013, (ES) Nr. 909/2014 un Direktīvu 2003/41/EK, 2009/65/EK, 2011/61/ES, 2013/36/ES un 2014/65/ES nozīmē un uzraudzības iestādes Direktīvas 2009/138/EK nozīmē;
 - b) nefinanšu darījumu partneriem – kompetentās iestādes, kas norīkotas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 10. panta 5. punktu;
 - c) šīs regulas 13. un 14. panta piemērošanas nolūkā attiecībā uz PVKIU pārvaldības sabiedrībām un PVKIU ieguldījumu sabiedrībām – kompetentās iestādes, kas norīkotas saskaņā ar Direktīvas 2009/65/EK 97. pantu;
 - d) šīs regulas 13. un 14. panta piemērošanas nolūkā attiecībā uz AIFP – kompetentās iestādes, kas norīkotas saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 44. pantu.
2. Kompetentās iestādes īsteno pilnvaras, kas tām piešķirtas ar 1. punktā minētajiem noteikumiem, un uzrauga šajā regulā noteikto pienākumu izpildi.
3. Kompetentās iestādes, kas minētas šā panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā, uzrauga PVKIU pārvaldības sabiedrības, PVKIU ieguldījumu sabiedrības un AIFP, kas veic uzņēmējdarbību to teritorijā, lai pārbaudītu, vai tie neizmanto VFD un kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumus, ja vien tie neatbilst 13. un 14. pantam.

17. pants

Kompetento iestāžu sadarbība

1. Šīs regulas 16. pantā minētās kompetentās iestādes un EVTI cieši sadarbojas un apmainās ar informāciju, lai veiktu savus pienākumus, ievērojot šo regulu, jo īpaši, lai apzinātu un novērstu šīs regulas pārkāpumus.
2. Kompetentā iestāde var atteikties atbildēt uz lūgumu sadarboties un apmainīties ar informāciju saskaņā ar 1. punktu vienīgi tad, ja ir viens no šādiem turpmāk minētiem ārkārtas apstākļiem:
- a) ja tās dalībvalsts iestādes, kuras kompetentā iestāde ir saņēmusi lūgumu, jau ir sākušas tiesvedību saistībā ar tām pašām darbībām un pret tām pašām personām; vai
 - b) ja dalībvalstī, kuras kompetentā iestāde ir saņēmusi lūgumu, jau ir pasludināts galīgais spriedums attiecībā uz šādām personām saistībā ar tām pašām darbībām.

Par šādu atteikumu kompetentā iestāde attiecīgi paziņo lūguma iesniedzējai iestādei un EVTI, sniedzot iespējami sīkāku informāciju.

3. Šīs regulas 12. panta 2. punktā minētās struktūras un attiecīgie ECBS dalībnieki cieši sadarbojas saskaņā ar šajā punktā paredzētajiem noteikumiem.

Šāda sadarbība ir konfidenciāla, un tās priekšnosacījums ir attiecīgo kompetento iestāžu pamatots lūgums un tikai tadēļ, lai minētās iestādes varētu pildīt savus attiecīgos pienākumus.

Neatkarīgi no pirmās un otrās daļas ECBS dalībnieki var atteikties sniegt informāciju, ja tie darījumus noslēdz, pildot savas funkcijas kā monetārās iestādes.

Trešajā daļā minētā atteikuma gadījumā attiecīgais ECBS dalībnieks par minēto atteikumu paziņo lūguma iesniedzējai iestādei un sniedz tā pamatojumu.

18. pants

Dienesta noslēpums

1. Uz jebkādu konfidenciālu informāciju, kas saņemta, ar ko veikta apmaiņa vai kas nosūtīta, ievērojot šo regulu, attiecas 2. un 3. punktā paredzētie dienesta noslēpuma nosacījumi.
2. Pienākums ievērot dienesta noslēpumu attiecas uz visām personām, kas strādā vai ir strādājušas saistībā ar 12. panta 2. punktā minētajām struktūrām un 16. pantā minētajām kompetentajām iestādēm, saistībā ar EVTI, EBI un EAAP. Nekādu konfidenciālu informāciju, ko minētās personas saņem, pildot savus pienākumus, neizpauž nevienai personai vai iestādei, izņemot pārskata vai apkopojuma veidā un tā, lai nevarētu identificēt atsevišķu darījumu partneri, darījumu reģistru vai kādu citu personu, neskarot valsts krimināltiesības, nodokļu tiesības vai šo regulu.
3. Neskarot valsts krimināltiesības vai nodokļu tiesības, kompetentās iestādes, EVTI, EBI, EAAP, struktūras vai fiziskas vai juridiskas personas, kas nav kompetentās iestādes, kuras, ievērojot šo regulu, saņem konfidenciālu informāciju, to var izmantot tikai savu pienākumu un funkciju pildīšanai – kompetento iestāžu gadījumā, ievērojot šīs regulas darbības jomu, bet citu iestāžu, struktūru vai fizisko un juridisko personu gadījumā – tam mērķim, kuram šī informācija tām sniegta, vai saistībā ar administratīvo procesu vai tiesvedību, kas ir tieši saistīta ar minēto funkciju veikšanu, vai abos gadījumos. Ja EVTI, EBI, EAAP, kompetentā iestāde vai cita iestāde, struktūra vai persona, kas sniedz informāciju, tam piekrīt, tad kompetentā iestāde, kas saņem informāciju, var izmantot to citiem nekomerciāliem mērķiem.
4. Šā panta 2. un 3. punkts neliedz EVTI, EBI, EAAP, kompetentajām iestādēm vai attiecīgajām centrālajām bankām apmainīties ar konfidenciālu informāciju vai nosūtīt to saskaņā ar šo regulu un citiem tiesību aktiem, kas piemērojami ieguldījumu brokeru sabiedrībām, kredītiestādēm, pensiju fondiem, apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpniekiem, apdrošināšanas sabiedrībām, regulētiem tirgiem vai tirgus dalībniekiem, vai citādi, saņemot piekrišanu no kompetentās iestādes vai citas iestādes vai struktūras, vai fiziskas vai juridiskas personas, kas darījusi zināmu attiecīgo informāciju.
5. Šā panta 2. un 3. punkts neliedz kompetentajām iestādēm saskaņā ar valsts tiesību aktiem apmainīties ar konfidenciālu informāciju vai nosūtīt konfidenciālu informāciju, kas nav saņemta no citas dalībvalsts kompetentās iestādes.

VII NODAĻA

ATTIECĪBAS AR TREŠĀM VALSTĪM

19. pants

Darījumu reģistru līdzvērtība un atzīšana

1. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar ko nosaka, ka trešās valsts juridiskie un uzraudzības mehānismi nodrošina, ka:
 - a) minētajā trešā valstī atļauju saņēmušie darījumu reģistri atbilst juridiski saistošām prasībām, kas ir līdzvērtīgas šajā regulā noteiktajām prasībām;
 - b) minētajā trešā valstī pastāvīgi tiek veikta darījumu reģistru efektīva uzraudzība un to pienākumu efektīva izpilde;
 - c) pastāv dienesta noslēpuma garantijas, tostarp to komercnoslēpumu aizsardzība, kas iestādēm ir kopīgi ar trešām personām, un minētās garantijas ir vismaz līdzvērtīgas šajā regulā paredzētajām garantijām; un
 - d) tiem darījumu reģistriem, kas minētajā trešā valstī ir saņēmuši atļauju, ir noteikts juridiski saistošs un izpildāms pienākums 12. panta 2. punktā minētajām struktūrām sniegt tiešu un tūlītēju piekļuvi datiem.

Šā punkta pirmajā daļā minētajā īstenošanas aktā ir arī precizēts, kuras attiecīgās trešās valsts iestādes ir tiesīgas piekļūt tajos darījumu reģistros glabātiem datiem par VFD, kuri veic uzņēmējdarbību Savienībā.

Šā punkta pirmajā daļā minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 31. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Ja darījumu reģistriem, kas trešā valstīm ir saņēmuši atļauju, nav noteikts juridiski saistošs un izpildāms pienākums saskaņā ar minētās trešās valsts tiesību aktiem 12. panta 2. punktā minētajām struktūrām sniegt tiešu un tūlītēju piekļuvi datiem, Komisija Padomei iesniedz ieteikumus sarunām par starptautiskiem nolīgumiem ar minēto trešo valsti par savstarpēju piekļuvi informācijai un tās apmaiņu attiecībā uz VFD, par kuriem dati glabājas darījumu reģistros, kas veic uzņēmējdarbību minētajā trešā valstī, lai nodrošinātu, ka visām 12. panta 2. punktā minētajām struktūrām ir tieša un tūlītēja piekļuve visai informācijai, kas tām nepieciešama, lai tās varētu pildīt savus pienākumus.

3. Darījumu reģistrs, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī, var 4. panta piemērošanas nolūkā veikt savu darbību un sniegt savus pakalpojumus struktūrām, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, tikai pēc tam, kad to ir atzinusi EVTI saskaņā ar šā panta 4. punktā noteiktajām prasībām.

4. Darījumu reģistrs, kas minēts 3. punktā, iesniedz EVTI vienu no turpmāk minētajiem:

a) pieteikumu atzīšanai;

b) pieteikumu reģistrācijas paplašināšanai šīs regulas 4. panta nolūkos, ja darījumu reģistrs jau ir atzīts saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 648/2012.

5. Pieteikumam, kas minēts šā panta 4. punktā, pievieno visu nepieciešamo informāciju, tostarp vismaz informāciju, kas nepieciešama, lai pārbaudītu, vai darījumu reģistrs ir saņēmis atļauju un vai tam piemēro efektīvu uzraudzību trešā valstī, kura atbilst šādiem kritērijiem:

a) Komisija ar īstenošanas aktu, ievērojot 1. punktu, ir noteikusi, ka trešā valsts ir tāda, kurai ir līdzvērtīga un īstenojama regulatīvā un uzraudzības sistēma;

b) trešās valsts attiecīgās iestādes ir pievienojušās sadarbības mehānismam ar EVTI, precīzi nosakot vismaz:

i) mehānismu informācijas apmaiņai starp EVTI un jebkuru citu Savienības iestādi, kas pilda pienākumus, kuri izriet no jebkādas uzdevumu deleģēšanas saskaņā ar 9. panta 1. punktu, no vienas puses, un attiecīgās trešās valsts attiecīgajām kompetentajām iestādēm, no otras puses; un

ii) procedūras attiecībā uz uzraudzības darbību koordināciju.

Attiecībā uz personas datu nosūtīšanu trešai valstij EVTI piemēro Regulu (EK) Nr. 45/2001.

6. EVTI 30 darbdienu laikā pēc pieteikuma saņemšanas izvērtē, vai pieteikums ir pilnīgs. Ja EVTI konstatē, ka pieteikums nav pilnīgs, tā nosaka termiņu, kurā pieteikumu iesniegušajam darījumu reģistram ir jāsniedz papildu informācija.

7. EVTI 180 darbdienu laikā pēc pilnīga pieteikuma iesniegšanas rakstiski informē pieteikumu iesniegušo darījumu reģistru, sniedzot vispusīgi pamatotu skaidrojumu, vai atzīšana ir piešķirta vai atteikta.

8. EVTI savā tīmekļa vietnē publisko to darījumu reģistru sarakstu, kuri ir atzīti saskaņā ar šo pantu.

20. pants

Iestāžu savstarpēji nodrošināta netieša piekļuve datiem

EVTI var noslēgt sadarbības vienošanos ar attiecīgām trešo valstu iestādēm, kam ir jāpilda savi attiecīgie pienākumi un pilnvaras saistībā savstarpēju apmaiņu ar informāciju par VFD, kuru Savienības darījumu reģistri ir darījuši pieejamu EVTI

saskaņā ar 12. panta 2. punktu, un ar VFD datiem, ko vāc un glabā trešās valsts iestādes, ar noteikumu, ka pastāv dienesta noslēpuma garantijas, tostarp attiecībā uz tādu komercnoslēpumu aizsardzību, kas iestādēm ir kopīgi ar trešām personām.

21. pants

Ziņošanas līdzvērtība

1. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar ko nosaka, ka trešās valsts tiesiskais, uzraudzības un izpildes režīms:

a) ir līdzvērtīgs prasībām, kas noteiktas 4. pantā;

b) nodrošina tādu dienesta noslēpuma aizsardzību, kas ir līdzvērtīga šajā regulā paredzētajai;

c) tiek iedarbīgi piemērots un īstenots taisnīgi un bez izkropļojumiem tā, lai attiecīgajā trešā valstī tiktu nodrošināta efektīva uzraudzība un izpilde; un

d) nodrošina, lai 12. panta 2. punktā minētajām struktūrām būtu vai nu tieša piekļuve detalizētai informācijai par VFD datiem saskaņā ar 19. panta 1. punktu, vai arī netieša piekļuve detalizētai informācijai par VFD saskaņā ar 20. pantu.

2. Ja Komisija ir pieņēmusi īstenošanas aktu par līdzvērtību attiecībā uz trešo valsti, kā minēts šā panta 1. punktā, nozīmē to, ka darījumu partnerus, kas noslēguši darījumu saskaņā ar šo regulu, uzskata par izpildījušiem 4. pantā paredzētās prasības, ja vismaz viens no darījumu partneriem veic uzņēmējdarbību minētajā trešā valstī un darījumu partneri ir ievērojuši minētās trešās valsts attiecīgos pienākumus saistībā ar minēto darījumu.

Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 31. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Komisija sadarbībā ar EVTI uzrauga, vai trešās valstis, par kurām ir pieņemts īstenošanas akts par līdzvērtību, efektīvi īsteno prasības, kas ir līdzvērtīgas 4. pantā noteiktajām prasībām, un regulāri ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei. Ja ziņojumā atklāj, ka trešās valsts iestādes līdzvērtīgās prasības piemēro nepietiekami vai nekonsekventi, Komisija 30 kalendāro dienu laikā pēc ziņojuma iesniegšanas atbild, vai nebūtu jāatceļ attiecīgā trešās valsts tiesiskā regulējuma atzīšana par līdzvērtīgu.

VIII NODAĻA

ADMINISTRATĪVIE SODI UN CITI ADMINISTRATĪVIE PASĀKUMI

22. pants

Administratīvie sodi un citi administratīvie pasākumi

1. Neskarot 28. pantu un dalībvalstu tiesības paredzēt un noteikt kriminālsodus, dalībvalstis saskaņā ar valsts tiesību aktiem piešķir kompetentajām iestādēm pilnvaras piemērot administratīvus sodus un citus administratīvus pasākumus saistībā ar vismaz 4. panta un 15. panta pārkāpumiem.

Ja pirmajā daļā minētie noteikumi attiecas uz juridiskām personām, dalībvalstis pilnvaro kompetentās iestādes, ievērojot attiecīgās valsts tiesību aktos paredzētos nosacījumus, pārkāpuma gadījumā piemērot sankcijas vadības struktūras locekļiem un citām privātpersonām, kuras saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atbildīgas par pārkāpumu.

2. Administratīvie sodi un citi administratīvie pasākumi, kas veikti 1. punkta piemērošanas nolūkā, ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši.

3. Ja dalībvalstis ir izvēlējušās saskaņā ar šā panta 1. punktu noteikt kriminālsodus par noteikumu pārkāpumiem, kas minēti attiecīgajā punktā, tās nodrošina, ka ir atbilstīgi pasākumi, lai kompetentajām iestādēm būtu visas vajadzīgās pilnvaras sadarboties ar to jurisdikcijā esošām tiesu, kriminālvajāšanas vai krimināltiesību aizsardzības iestādēm un saņemt konkrētu informāciju saistībā ar kriminālizmeklēšanu vai tiesvedību, kas sāka par iespējamām 4. un 15. panta pārkāpumiem, un nodrošināt šādu informāciju citām kompetentajām iestādēm un EVTI, lai šīs regulas nolūkos pildītu savu pienākumu sadarboties savā starpā un attiecīgā gadījumā ar EVTI.

Kompetentās iestādes var sadarboties ar citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm un attiecīgām trešās valsts iestādēm attiecībā uz savu sankciju piemērošanas pilnvaru īstenošanu.

Kompetentās iestādes var arī sadarboties ar citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm, lai sekmētu piedziņu saistībā ar finansiālām sankcijām.

4. Dalībvalstis saskaņā ar valsts tiesību aktiem piešķir kompetentajām iestādēm pilnvaras piemērot vismaz turpmāk norādītos administratīvos sodus un citus administratīvos pasākumus, ja notikuši 1. punktā minētie pārkāpumi:

- a) izdot rīkojumu, ar kuru par pārkāpumu atbildīgajai personai pieprasa pārtraukt šādu rīcību un atturēties no šādas rīcības atkārtošanas;
- b) izdot publisku paziņojumu, kurā norāda atbildīgo personu un pārkāpuma būtību saskaņā ar 26. pantu;
- c) anulēt vai apturēt atļauju;
- d) noteikt jebkurai personai pagaidu aizliegumu pildīt vadības pienākumus vai jebkurai fiziskai personai, kuru uzskata par atbildīgu par šādu pārkāpumu, – aizliegumu īstenot vadības funkcijas;
- e) paredzēt administratīvo finansiālo sankciju maksimālo summu, kas ir vismaz trīs reizes lielāka par pārkāpuma dēļ gūtās peļņas vai novērsto zaudējumu summu, ja attiecīgā iestāde to var noteikt, – pat ja minētās sankcijas pārsniedz f) un g) apakšpunktā minētās summas;
- f) attiecībā uz fiziskām personām – noteikt administratīvo finansiālo sankciju maksimālo summu vismaz EUR 5 000 000 apmērā vai atbilstošā vērtībā attiecīgās valsts valūtā 2016. gada 12. janvārī tajās dalībvalstīs, kur euro nav oficiālā valūta;
- g) attiecībā uz juridiskām personām noteikt administratīvo finansiālo sankciju maksimālo summu vismaz šādā apmērā:
 - i) EUR 5 000 000 vai atbilstošā vērtībā attiecīgās valsts valūtā 2016. gada 12. janvārī tajās dalībvalstīs, kur euro nav oficiālā valūta, vai līdz 10 % no juridiskās personas kopējā gada apgrozījuma atbilstoši jaunākajiem pieejamajiem pārskatiem, kurus attiecībā uz 4. panta pārkāpumiem apstiprinājusi vadības struktūra;
 - ii) EUR 15 000 000 vai atbilstošā vērtībā attiecīgās valsts valūtā 2016. gada 12. janvārī tajās dalībvalstīs, kur euro nav oficiālā valūta, vai līdz 10 % no juridiskās personas kopējā gada apgrozījuma atbilstoši jaunākajiem pieejamajiem pārskatiem, kurus attiecībā uz 15. panta pārkāpumiem apstiprinājusi vadības struktūra.

Pirmās daļas g) apakšpunkta i) un ii) punkta nolūkā – ja juridiskā persona ir mātesuzņēmums vai mātesuzņēmuma meitasuzņēmums, kuram ir jāsagatavo konsolidēts finanšu pārskats atbilstīgi Direktīvai 2013/34/ES, attiecīgais kopējais gada apgrozījums ir kopējais gada apgrozījums vai atbilstīga veida ienākumi saskaņā ar attiecīgo grāmatvedības režīmu atbilstoši jaunākajiem pieejamajiem konsolidētajiem pārskatiem, kurus apstiprinājusi galvenā mātesuzņēmuma vadības struktūra.

Dalībvalstis var noteikt, ka kompetentajām iestādēm papildus šajā punktā minētajām pilnvarām piešķir vēl citas pilnvaras. Dalībvalstis arī var paredzēt plašāku sankciju piemērošanas jomu un augstākus sankciju līmeņus nekā šajā punktā paredzētie.

5. Šīs regulas 4. panta pārkāpums neietekmē VFD noteikumu spēkā esību vai iespēju pusēm izpildīt VFD noteikumus. Šīs regulas 4. panta pārkāpums nedod tiesības saņemt kompensāciju no kādas VFD puses.

6. Dalībvalstis var nolemt neparedzēt noteikumus par administratīvajiem sodiem un citiem administratīvajiem pasākumiem kā minēts 1. punktā, ja par minētajā punktā minētajiem pārkāpumiem attiecīgās valsts tiesību aktos pirms 2018. gada 13. janvāra jau ir paredzēts kriminālsods. Ja dalībvalstis pieņem lēmumu neparedzēt noteikumus par administratīvajiem sodiem un citiem administratīvajiem pasākumiem, tās detalizēti informē Komisiju un EVTI par attiecīgajām to krimināllikumu daļām.

7. Līdz 2017. gada 13. jūlijam dalībvalstis paziņo Komisijai un EVTI par 1., 3. un 4. punktā minētajiem noteikumiem. Tās bez kavēšanās ziņo Komisijai un EVTI par jebkādiem turpmākiem grozījumiem šajos noteikumos.

23. pants

Administratīvo sodu un citu administratīvo pasākumu noteikšana

Dalībvalstis nodrošina, ka, nosakot administratīvo sodu un citu administratīvo pasākumu veidu un apmēru, kompetentās iestādes ņem vērā visus attiecīgos apstākļus, tostarp vajadzības gadījumā:

- a) pārkāpuma smagumu un ilgumu;
- b) par pārkāpumu atbildīgās personas atbildības līmeni;
- c) par pārkāpumu atbildīgās personas finansiālo stāvokli, ņemot vērā tādus faktorus kā, piemēram, kopējais apgrozījums juridiskās personas gadījumā vai gada ienākumu apmērs fiziskās personas gadījumā;
- d) par pārkāpumu atbildīgās personas gūtās peļņas vai novērsto zaudējumu nozīmīgumu, ciktāl tos var noteikt;
- e) par pārkāpumu atbildīgās personas sadarbības līmeni ar kompetento iestādi, neskarot vajadzību nodrošināt attiecīgās personas gūtās peļņas vai novērsto zaudējumu atdošanu;
- f) par pārkāpumu atbildīgās personas agrākos pārkāpumus.

Nosakot administratīvo sodu un citu administratīvo pasākumu veidu un apmēru, kompetentās iestādes papildus pirmajā daļā minētajiem faktoriem var ņemt vērā arī citus faktorus.

24. pants

Ziņošana par pārkāpumiem

1. Kompetentās iestādes izveido efektīvus mehānismus, lai nodrošinātu ziņošanu citām kompetentajām iestādēm par 4. un 15. panta faktiskiem un iespējamiem pārkāpumiem.

2. Šā panta 1. punktā minētajos mehānismos ietilpst vismaz:

- a) specifiskas procedūras ziņojumu par 4. vai 15. panta pārkāpumiem saņemšanai un turpmākai rīcībai, tostarp drošu sakaru kanālu izveide šādiem ziņojumiem;

- b) atbilstīga aizsardzība pret represijām, diskrimināciju un cita veida netaisnīgu attieksmi pret saskaņā ar darba līgumu strādājošām personām, kuras ziņo par 4. vai 15. panta pārkāpumiem vai kuras ir apsūdzētas minēto pantu pārkāpumos;
 - c) personas datu aizsardzība gan attiecībā uz personu, kas ziņo par 4. vai 15. panta pārkāpumu, gan attiecībā uz fizisku personu, kas, iespējams, izdarījusi pārkāpumu, tostarp aizsardzība attiecībā uz personu identitātes datu konfidencialitātes saglabāšanu visos procedūras posmos, neskarot tādas informācijas izpaušanu, ko pieprasa valsts tiesību akti saistībā ar izmeklēšanu vai tiesvedību.
3. Darījumu partneri saviem darbiniekiem ievieš atbilstošas iekšējās procedūras ziņošanai par 4. un 15. panta pārkāpumiem.

25. pants

Informācijas apmaiņa ar EVTI

1. Kompetentās iestādes ik gadu sniedz EVTI informācijas kopsavilkumu un sīku informāciju par visiem administratīvajiem sodiem un citiem administratīvajiem pasākumiem, ko tās noteikušas saskaņā ar 22. pantu. EVTI publicē informācijas kopsavilkumu gada ziņojumā.
2. Ja dalībvalstis ir izvēlējušās noteikt kriminālsodus par 22. pantā minēto noteikumu pārkāpumiem, to kompetentās iestādes reizi gadā sniedz EVTI anonimizētus un apkopotus datus par visām veiktajām kriminālizmeklēšanām un piemērotajiem kriminālsodiem. EVTI gada ziņojumā publicē datus par piemērotajiem kriminālsodiem.
3. Ja kompetentā iestāde ir publiskojusi informāciju par administratīvu sodu un citu administratīvu pasākumu, sankciju vai kriminālsodu, tā vienlaikus paziņo šo informāciju EVTI.
4. EVTI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai noteiktu 1. un 2. punktā minētās informācijas apmaiņas procedūras un formātus.

EVTI iesniedz šos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2017. gada 13. janvārim.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.

26. pants

Lēmumu publicēšana

1. Ievērojot šā panta 4. punktu, dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes savā tīmekļa vietnē publicē jebkuru lēmumu par administratīvā soda vai cita administratīvā pasākuma piemērošanu saistībā ar 4. vai 15. panta pārkāpumiem nekavējoties pēc tam, kad persona, uz kuru lēmums attiecas, ir tikusi informēta par minēto lēmumu.
2. Informācijā, kura publicēta, ievērojot 1. punktu, norāda vismaz pārkāpuma veidu un raksturu un informāciju par tās personas identitāti, uz kuru lēmums attiecas.
3. Šā panta 1. un 2. punkts neattiecas uz lēmumiem, ar kuriem paredz izmeklēšanas rakstura pasākumus.

Ja kompetentā iestāde, izskatot katru gadījumu atsevišķi, uzskata, ka identitātes datu par juridisko personu, uz kuru attiecas lēmums, vai fiziskas personas personas datu publicēšana būtu nesamērīgs pasākums, vai ja šāda publicēšana apdraudētu tobrīd notiekošo izmeklēšanu vai finanšu tirgu stabilitāti, tā veic vienu no turpmāk minētajiem pasākumiem:

- a) atliek lēmuma publicēšanu, līdz atlikšanas iemesli beidz pastāvēt;

- b) publicē lēmumu, ievērojot anonimitāti saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ja šāda publicēšana nodrošina attiecīgo personas datu efektīvu aizsardzību, un vajadzības gadījumā atliek attiecīgo datu publicēšanu uz pieņemamu laikposmu, ja ir paredzams, ka šajā laikā beigs pastāvēt iemesli anonīmai publicēšanai;
- c) npublicē lēmumu gadījumā, kad kompetentā iestāde uzskata, ka publicēšana saskaņā ar a) vai b) apakšpunktu nebūs pietiekama, lai nodrošinātu:
- i) to, ka netiek apdraudēta finanšu tirgu stabilitāte; vai
 - ii) šādu lēmumu publicēšanas samērīgumu attiecībā uz pasākumiem, kurus uzskata par mazāk nozīmīgiem.

4. Ja lēmumu pārsūdz valsts tiesu, administratīvā vai citā iestādē, kompetentās iestādes arī nekavējoties savā tīmekļa vietnē publicē šādu informāciju un jebkādu turpmāku informāciju par šādas pārsūdzības iznākumu. Tiek publicēti arī visi lēmumi par lēmumu atcelšanu, uz kuriem attiecas pārsūdzība.

5. Kompetentās iestādes informē EVTI par visiem administratīvajiem sodiem un citiem administratīvajiem pasākumiem, kas piemēroti, bet par kuriem saskaņā ar 3. punkta c) apakšpunktu informācija nav publicēta, tostarp par jebkādu ar konkrētu sankciju saistītu pārsūdzību un tās iznākumu. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes saņem informāciju un galīgo spriedumu par ikvienu uzlikto kriminālsodu un iesniedz to EVTI. EVTI uztur centrālu datubāzi par administratīvajiem sodiem, citiem administratīvajiem pasākumiem un kriminālsodiem, kuri tai ir darīti zināmi vienīgi ar mērķi veikt informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm. Minētā datubāze ir pieejama tikai kompetentajām iestādēm, un to atjaunina saskaņā ar kompetento iestāžu sniegto informāciju.

6. Kompetentās iestādes nodrošina, ka visi saskaņā ar šo pantu publicētie lēmumi paliek pieejami to tīmekļa vietnēs vismaz piecus gadus pēc lēmumu publicēšanas. Šajos lēmumos ietvertos personas datus kompetentās iestādes tīmekļa vietnē saglabā vienīgi tik ilgi, cik ir nepieciešams saskaņā ar piemērojamiem datu aizsardzības noteikumiem.

27. pants

Pārsūdzības tiesības

Dalībvalstis nodrošina, ka lēmumi un pasākumi, kas pieņemti, ievērojot šo regulu, ir pienācīgi pamatoti un ka tos ir tiesības pārsūdzēt tiesā. Tiesības pārsūdzēt tiesā ir piemērojamas arī tad, ja par pieteikumu atļaujas saņemšanai, kurā ir sniegta visa vajadzīgā informācija, sešos mēnešos pēc tā iesniegšanas nav pieņemts lēmums.

28. pants

Sankcijas un citi pasākumi 13. un 14. panta piemērošanas nolūkā

Par šīs regulas 13. un 14. panta pārkāpumiem piemēro sankcijas un citus pasākumus, kas noteikti saskaņā ar Direktīvu 2009/65/EK un Direktīvu 2011/61/ES.

IX NODAĻA

PĀRSKATĪŠANA

29. pants

Ziņojumi un pārskatīšana

1. Komisija 36 mēnešu laikā no dienas, kad ir stājies spēkā Komisijas deleģētais akts, ko tā pieņēmusi, ievērojot 4. panta 9. punktu, pēc apspriešanās ar EVTI iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šajā regulā noteikto pienākumu efektivitāti, lietderību un samērīgumu, kā arī jebkādas atbilstīgus priekšlikumus. Minētajā ziņojumā jo īpaši iekļauj pārskatu par līdzīgiem ziņošanas pienākumiem, kas paredzēti trešās valstīs, ņemot vērā darbu starptautiskā līmenī. Ziņojumā uzmanība ir pievērsta arī tam, lai ziņotu par visiem attiecīgajiem darījumiem, kas neietilpst šīs regulas darbības jomā, ņemot vērā jebkādas nozīmīgas pārmaiņas tirgus praksēs, kā arī par to, kāda varētu būt ietekme uz vērtspapīru finansēšanas operāciju pārredzamības līmeni.

Pirmajā daļā minētā ziņojuma nolūkos 24 mēnešu laikā no dienas, kad ir stājies spēkā Komisijas deleģētais akts, ko tā pieņēmusi, ievērojot 4. panta 9. punktu, un ik pēc trim gadiem vai, ja notiek nozīmīgas pārmaiņas tirgus praksēs, – biežāk EVTI iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai ziņojumu par ziņošanas efektivitāti, ņemot vērā to, cik piemērota ir vienpusēja ziņošana, jo īpaši ziņošanas tvēruma un kvalitātes ziņā, kā arī to, ka ziņojumi darījumu reģistriem samazinās, un par nozīmīgām pārmaiņām tirgus praksēs, galveno uzmanību pievēršot darījumiem, kuru mērķis vai sekas ir līdzvērtīgas VFD mērķim vai sekām.

2. Pēc tam, kad pabeigts darbs starptautiskā līmenī, un ņemot to vērā, 1. punktā minētajos ziņojumos arī norāda būtiskus riskus, kas saistīti ar to, ka kredītiestādes un biržas sarakstā iekļauti uzņēmumi izmanto VFD, un analizē, cik piemēroti ir tas, ka minētās struktūras savos periodiskajos ziņojumos sniedz papildu informāciju.

3. Komisija līdz 2017. gada 13. oktobrim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par progresu, kas gūts starptautiskos centienos mazināt ar VFD saistītos riskus, tostarp FSP ieteikumus par diskontiem tādiem VFD, kuru tīrvērtē nenotiek centralizēti, un par minēto ieteikumu piemērotību Savienības tirgiem. Komisija minēto ziņojumu iesniedz kopā ar jebkādiem piemērotiem priekšlikumiem.

Tādēļ EVTI līdz 2016. gada 13. oktobrim – sadarbībā ar EBI un ESRK un pienācīgi ņemot vērā starptautiskos centienus – iesniedz Komisijai, Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā izvērtē:

- a) vai VFD izmantošanas rezultātā nerodas ievērojams sviras efekts, kas nav izskatīts spēkā esošā regulējumā;
- b) attiecīgos gadījumos iespējas, kas pieejamas, lai šādu rašanos novērstu;
- c) vai ir vajadzīgi papildu pasākumi minētā sviras efekta procikliskuma mazināšanai.

EVTI ziņojumā arī izskata FSP ieteikumu kvantitatīvo ietekmi.

4. Komisija 39 mēnešu laikā no dienas, kad ir stājies spēkā Komisijas deleģētais akts, ko tā pieņēmusi, ievērojot 4. panta 9. punktu, un sešu mēnešu laikā no šā punkta otrajā daļā minēto EVTI atjaunotu ziņojumu iesniegšanas pēc apspriešanās ar EVTI iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei par 11. panta piemērošanu, jo īpaši par to, vai no darījumu reģistriem iekasētās maksas ir samērīgas ar attiecīgā darījumu reģistra apgrozījumu un vai tās ir paredzētas tikai tam, lai pilnībā segtu EVTI vajadzīgos izdevumus saistībā ar darījumu reģistru reģistrēšanu, atzīšanu un uzraudzību, kā arī par visu to izmaksu atlīdzināšanu, kuras kompetentajām iestādēm var rasties, veicot darbu saskaņā ar šo regulu, jo īpaši jebkādas uzdevumu deleģēšanas rezultātā, ko īsteno, ievērojot 9. panta 1. punktu.

Pirmajā daļā minēto Komisijas ziņojumu nolūkos EVTI 33 mēnešu laikā no dienas, kad ir stājies spēkā Komisijas deleģētais akts, ko tā pieņēmusi, ievērojot 4. panta 9. punktu, un ik pēc trim gadiem vai, ja tiek ieviestas būtiskas izmaiņas maksās, biežāk iesniedz Komisijai ziņojumu par maksām, kas iekasētas no darījumu reģistriem saskaņā ar šo regulu. Minētajos ziņojumos detalizēti izklāsta vismaz EVTI vajadzīgos izdevumus saistībā ar darījumu reģistru reģistrēšanu, atzīšanu un uzraudzību, izmaksas, kas kompetentajām iestādēm radušās, veicot darbu saskaņā ar šo regulu, jo īpaši jebkādas uzdevumu deleģēšanas rezultātā, kā arī no darījumu reģistriem iekasētās maksas un to samērīgumu ar darījumu reģistru apgrozījumu.

5. EVTI pēc apspriešanās ar ESRK publicē gada ziņojumu par VFD kopējo apjomu, iedalot pēc darījumu partnera veida un darījuma veida, pamatojoties uz datiem, kas ziņoti saskaņā ar 4. pantu.

X NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

30. pants

Deleģēto pilnvaru īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 2. panta 4. punktā un 11. panta 2. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no 2016. gada 12. janvāra.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 2. panta 4. punktā un 11. panta 2. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 2. panta 4. punktu vai 11. panta 2. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

31. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Eiropas Vērtspapīru komiteja, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2001/528/EK ⁽¹⁾. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁾ nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

32. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 648/2012

Regulu (ES) Nr. 648/2012 groza šādi:

1) regulas 2. panta 7. punktu aizstāj ar šādu:

“7) “ārpusbiržas atvasinātais instruments” jeb “ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgums” ir atvasināto instrumentu līgums, kura izpilde nenotiek regulētā tirgū Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 14. apakšpunkta nozīmē vai trešās valsts tirgū, ko uzskata par līdzvērtīgu regulētam tirgum saskaņā ar šīs regulas 2.a pantu;”;

2) regulā iekļauj šādu pantu:

“2.a pants

Lēmumi par līdzvērtīgu ārpusbiržas atvasināto instrumentu definēšanas nolūkos

1. Šīs regulas 2. panta 7. punkta nolūkos trešās valsts tirgu uzskata par līdzvērtīgu regulētam tirgum Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 14. apakšpunkta nozīmē, ja tas atbilst juridiski saistošām prasībām, kas ir līdzvērtīgas minētās direktīvas III sadaļā noteiktajām prasībām, un ja minētajā trešā valstī tam pastāvīgi piemēro efektīvu uzraudzību un prasību izpildi, kā Komisija noteikusi saskaņā ar šā panta 2. punktā minēto procedūru.

⁽¹⁾ Komisijas Lēmums 2001/528/EK (2001. gada 6. jūnijs), ar ko izveido Eiropas vērtspapīru komiteju (OV L 191, 13.7.2001., 45. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

2. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar ko nosaka, ka trešās valsts tirgus atbilst juridiski saistošām prasībām, kuras ir līdzvērtīgas Direktīvas 2004/39/EK III sadaļā noteiktajām prasībām, un ka minētajā trešā valstī tam pastāvīgi piemēro efektīvu uzraudzību un prasību izpildi 1. punkta nolūkos.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta šīs regulas 86. panta 2. punktā.

3. Komisija un EVTI savās tīmekļa vietnēs publicē to tirgu sarakstu, kuri būtu uzskatāmi par līdzvērtīgiem saskaņā ar 2. punktā minēto īstenošanas aktu. Minēto sarakstu periodiski atjaunina.”;

3) regulas 81. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Darījumu reģistrs turpmāk minētajām iestādēm dara pieejamu informāciju, kas nepieciešama, lai tās varētu pildīt savus attiecīgos pienākumus un pilnvaras:

- a) EVTI;
- b) EBI;
- c) EAAPI;
- d) ESRK;
- e) kompetentā iestāde, kas uzrauga CCP, kuriem ir piekļuve darījumu reģistriem;
- f) kompetentā iestāde, kas uzrauga paziņoto līgumu tirdzniecības vietas;
- g) attiecīgie ECBS dalībnieki, tostarp ECB, tai pildot uzdevumus saistībā ar vienoto uzraudzības mehānismu saskaņā ar Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2013 (*);
- h) attiecīgās iestādes trešā valstī, kura ir noslēgusi starptautisku nolīgumu ar Savienību, kā minēts 75. pantā;
- i) uzraudzības iestādes, kas ieceltas saskaņā ar 4. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/25/EK (**);
- j) attiecīgās Savienības vērtspapīru un tirgus iestādes, kuru attiecīgie uzraudzības pienākumi un pilnvaras attiecas uz līgumiem, tirgiem, dalībniekiem un bāzes aktīviem, kas ietilpst šīs regulas darbības jomā;
- k) trešās valsts attiecīgās iestādes, kuras ir pievienojušās sadarbības mehānismam ar EVTI, kā minēts 76. pantā;
- l) Energoregulatoru sadarbības aģentūra, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 713/2009 (**);

- m) noregulējuma iestādes, kas norīkotas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/59/ES (****) 3. pantu;
- n) Vienotā noregulējuma valde, kas izveidota ar Regulu (ES) Nr. 806/2014;
- o) kompetentās iestādes vai valsts kompetentās iestādes, Regulu (ES) Nr. 1024/2013 un (ES) Nr. 909/2014 un Direktīvu 2003/41/EK, 2009/65/EK, 2011/61/ES, 2013/36/ES un 2014/65/ES nozīmē, un uzraudzības iestādes Direktīvas 2009/138/EK nozīmē;
- p) kompetentās iestādes, kuras norīkotas saskaņā ar šīs regulas 10. panta 5. punktu.

(*) Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņām, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV L 287, 29.10.2013., 63. lpp.).

(**) Padomes Direktīva 2004/25/EK (2004. gada 21. aprīlis) par pārņemšanas piedāvājumiem (OV L 142, 30.4.2004., 12. lpp.).

(***) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 713/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido Energoregulatoru sadarbības aģentūru (OV L 211, 14.8.2009., 1. lpp.).

(****) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).”

33. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2. Šo regulu piemēro no 2016. gada 12. janvāra, izņemot:

a) šīs regulas 4. panta 1. punktu, ko piemēro:

- i) 12 mēnešus pēc dienas, kad ir spēkā stājies deleģētais akts, ko Komisija pieņēmusi, ievērojot 4. panta 9. punktu, finanšu darījumu partneriem, kas minēti 3. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā, un trešo valstu struktūrām, kas minētas 3. panta 3. punkta i) apakšpunktā, kuriem būtu vajadzīga atļauja vai kuriem būtu jāreģistrējas saskaņā ar 3. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā minētajiem tiesību aktiem, ja tie veic uzņēmējdarbību Savienībā;
- ii) 15 mēnešus pēc dienas, kad spēkā stājies deleģētais akts, ko Komisija pieņēmusi, ievērojot 4. panta 9. punktu, finanšu darījumu partneriem, kas minēti 3. panta 3. punkta g) un h) apakšpunktā, un trešo valstu struktūrām, kas minētas 3. panta 3. punkta i) apakšpunktā, kuriem būtu vajadzīga atļauja vai kuriem būtu jāreģistrējas saskaņā ar 3. panta 3. punkta g) un h) apakšpunktā minētajiem tiesību aktiem, ja tie veic uzņēmējdarbību Savienībā;
- iii) 18 mēnešus pēc dienas, kad spēkā stājies deleģētais akts, ko Komisija pieņēmusi, ievērojot 4. panta 9. punktu, finanšu darījumu partneriem, kas definēti 3. panta 3. punkta c) līdz f) apakšpunktā, un trešo valstu struktūrām, kas minētas 3. panta 3. punkta i) apakšpunktā, kuriem būtu vajadzīga atļauja vai kuriem būtu jāreģistrējas saskaņā ar 3. panta 3. punkta c) līdz f) apakšpunktā minētajiem tiesību aktiem, ja tie veic uzņēmējdarbību Savienībā; un
- iv) 21 mēnesi pēc dienas, kad spēkā stājies deleģētais akts, ko Komisija pieņēmusi, ievērojot 4. panta 9. punktu, nefinanšu darījumu partneriem;

b) šīs regulas 13. pantu, ko piemēro, sākot ar 2017. gada 13. janvāri;

- c) šīs regulas 14. pantu, ko piemēro, sākot ar 2017. gada 13. jūliju, kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu gadījumā, uz kuriem attiecas Direktīva 2009/65/EK vai Direktīva 2011/61/ES un kuri ir izveidoti pirms 2016. gada 12. janvāra;
- d) šīs regulas 15. pantu, ko piemēro, sākot ar 2016. gada 13. jūliju, tostarp nodrošinājuma līgumiem, kas ir spēkā tajā dienā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2015. gada 25. novembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
N. SCHMIT

PIELIKUMS

A iedaļa – informācija, kas jāsniedz PVKIU pusgada un gada ziņojumos un AIF gada ziņojumā**Vispārējie dati:**

- aizdoto vērtspapīru un preču summa, kas izteikta kā proporcionālā daļa no kopējiem aizdodamajiem aktīviem, kuri definēti kā tādi, kas izslēdz skaidru naudu un skaidras naudas ekvivalentus,
- katrā VFD un kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumu veidā iesaistīto aktīvu summa, kas izteikta kā absolūta summa (kolektīvo ieguldījumu uzņēmuma valūtā) un kā proporcionālā daļa no kolektīvo ieguldījumu uzņēmuma pārvaldīšanā esošajiem aktīviem.

Koncentrācijas dati:

- desmit lielākie nodrošinājuma devēji visos VFD un kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumos (saņemto nodrošinājuma vērtspapīru un preču apjomu sadalījums pēc nodrošinājuma devēja vārda vai nosaukuma),
- desmit galvenie darījumu partneri attiecībā uz katru VFD un kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumu veidu atsevišķi (darījumu partnera vārds vai nosaukums un nepabeigto darījumu bruto apjoms).

Darījumu datu apkopojums par katru VFD un kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumu veidu atsevišķi, sadalot pa turpmāk minētajām kategorijām:

- nodrošinājuma veids un kvalitāte,
- nodrošinājuma termiņš, sadalot pa turpmāk norādītajiem termiņa periodiem: mazāk nekā viena diena, no vienas dienas līdz vienai nedēļai, no vienas nedēļas līdz vienam mēnesim, no viena līdz trim mēnešiem, no trim mēnešiem līdz vienam gadam, vairāk nekā viens gads, nenoteikts termiņš,
- nodrošinājuma valūta,
- VFD un kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumu termiņš, sadalot pa turpmāk norādītajiem termiņa periodiem: mazāk nekā viena diena, no vienas dienas līdz vienai nedēļai, no vienas nedēļas līdz vienam mēnesim, no viena līdz trim mēnešiem, no trim mēnešiem līdz vienam gadam, vairāk nekā viens gads, atvērti darījumi,
- valsts, kurā darījumu partneri veic uzņēmējdarbību,
- norēķini un tīrvērtē (piemēram, trīspusēji, centrālais darījumu partneris, divpusēji).

Dati par nodrošinājuma atkalizmantošanu:

- saņemtā nodrošinājuma daļa, kas tiek atkalizmantota, salīdzinot ar maksimālo summu, kā norādīts prospektā vai ieguldītājiem atklātajā informācijā,
- kolektīvo ieguldījumu uzņēmuma peļņa no skaidras naudas nodrošinājuma atkārtotas ieguldīšanas.

Tāda nodrošinājuma glabāšana, ko kolektīvo ieguldījumu uzņēmums saņēmis saistībā ar VFD un kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumiem

Depozitāriju skaits un vārds vai nosaukums un katra depozitārija glabāto nodrošinājuma aktīvu summa.

Tāda nodrošinājuma glabāšana, ko kolektīvo ieguldījumu uzņēmums piešķir saistībā ar VFD un kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumiem

Nošķirtos kontos vai kopējos kontos, vai jebkādos citos kontos turēto nodrošinājumu proporcionālā daļa.

Dati par peļņu un izmaksām attiecībā uz katru VFD un kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumu veidu, norādot pēc kolektīvo ieguldījumu uzņēmuma, kolektīvo ieguldījumu uzņēmuma pārvaldnieka un trešām personām (piemēram, aizdevējs) un izsakot absolūtos skaitļos un kā procentuālo daļu no kopējās peļņas, kas gūta no attiecīgā VFD un kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumu veida.

B iedaļa – informācija, kas jāiekļauj PVKIU prospektā un AIF ieguldītājiem atklājamajā informācijā:

- vispārējs apraksts par kolektīvo ieguldījumu uzņēmuma izmantotajiem VFD un kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumiem un to izmantošanas pamatojums,
 - kopējie dati, kas jāziņo par katru VFD un kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumu veidu:
 - aktīvu veidi, kurus tajos var izmantot,
 - fonda pārvaldīšanā esošo aktīvu, kurus tajos var izmantot, maksimālā proporcionālā daļa,
 - fonda pārvaldīšanā esošo to aktīvu paredzamā proporcionālā daļa, kurus katrā no tiem izmantos,
 - kritēriji, ko izmanto, lai izraudzītos darījumu partnerus (tostarp juridiskais statuss, izcelsmes valsts, minimālais kredītreitings),
 - pieņemams nodrošinājums: pieņemama nodrošinājuma apraksts attiecībā uz aktīvu veidiem, nodrošinājuma devēju, termiņu, likviditāti, kā arī nodrošinājumu dažādošanu un nodrošinājumu politiku,
 - nodrošinājuma vērtēšana: izmantotās nodrošinājuma vērtēšanas metodoloģijas apraksts un tās izmantošanas pamatojums, kā arī informācija par to, vai katru dienu notiek novērtēšana pēc tirgus cenas un vai tiek piemērota dienas mainīgā drošības rezerve,
 - riska pārvaldība: apraksts par riskiem, kas saistīti ar VFD un kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumiem, kā arī par riskiem, kas saistīti ar nodrošinājuma pārvaldību, piemēram, operacionālajiem, likviditātes, darījumu partnera, glabāšanas un juridiskajiem riskiem, un – attiecīgajā gadījumā – riskiem, kas izriet no tā atkalizmantošanas,
 - specifikācija par to, kā tiek glabāti VFD un kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumos iesaistītie aktīvi un saņemtais nodrošinājums (piemēram, attiecībā uz fonda depozitāriju),
 - specifikācija par jebkādiem ierobežojumiem (regulatīviem vai pašnoteiktiem) attiecībā uz nodrošinājuma atkalizmantošanu,
 - politika attiecībā uz tās peļņas sadali, kas gūta no VFD un kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumiem: apraksts par to, kādas VFD un kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumos gūto ieņēmumu proporcionālās daļas nonāk atpakaļ kolektīvo ieguldījumu uzņēmumā, un par izmaksām un maksām, kas tiek attiecinātas uz pārvaldnieku vai trešām personām (piemēram, aizdevēju). Prospektā vai ieguldītājiem atklājamajā informācijā norāda arī to, vai tās ir personas, kas ir saistītas ar pārvaldnieku.
-